

RITKA
MAGYAR ŐS NYOMAT.

RMK T. 361.

Gelgo.

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

OSZK

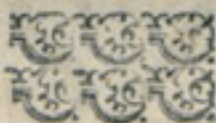
Országos Széchényi Könyvtár

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

IGEN SZEP

Historia Sigmond Cyszarz
nak Ideieben löt Dolog,
*Az nemes két szemelyről, Euryalusrol es Lu-
crecyarol, es azoknac egy mashoz valo
Szerelmekről, s: Lucretyanak halalarol,
Euryalushöz valo szerelmenek myatta
mynt löt halala.*

Banat keferüsegh Notañara.

Prima pars

Ok erős firfiak bölczek es kiraliok ferelem
myat vettek, ifiak fep leaniok merges niai
miat meg emeltettek, orfagok pusztultak
varafok es varak mind földig le törtettek.

Parisnac öröme Priamus Kiralnak birodalmat el vette,
Troyat el törtete Hectort le vagata K raltis meg ölete, ilien
orfagoknac minden tartományat ellenfeg kezében gite.

Egi pogan affoni Samfomnak elmeiet oly igen meg uaki
ta, Az ű mondhataratlan ereiet el vette femeit ki toliata, ű
magatis vegre poganiocckal öffe az föld ala borita.

Szent Daudiinak fia bölcz Salamon kirali Istennel ked
tes vala, de Faraho kirali leani ferelme miat baluant imada
Minden fele rendbē az vak ferelēnek vag'ō ili nag, bātafa.

Sokakrol folhatnak kicnek peldaiocrol lehetne töb be
fedē, de kiualkepē csak ket ifiu ferelmenek ferenczeiet en
eklem, kicnek merges voltat igen meg mutattya az kegye
tlen ferelem.

Eggyk Euryalus masik Lucretya mynd az kettő fep va
la, telhetetlenkepen ketten űk egy masra fel geryettenek
vala, kinec fiebes tűze myat vegezetre az eggik meg holt
vala.

Azert most űt reire befedemet rolok en ez enekben of
tom, az első refeben az ű ferelmeknek indulattyat megh
irom, az utan egy masnak küldöt leveleket mas refeben
megh mondom.

Sok ferenczeiekröl es nagi örömekröl ket refeben ene
klek. Vtolso refeben törniű halataröl az affonnak befels
lek, ha rea halgattok ferelem hatalmat ebből meg ertheti
tek.

Mikoron előfőr Senas varofaban Sigmond Kiraly me

nt

nt vala, draga kefélettel ezuda nagy örömmel ütet fogattak
vala, sient Marra temploma mellett egy Palotát neki berze-
ttek vala.

Ceremonyacnak vegezese vtan az templomból ki lepek
Menteben negi affioni egy mashoz hasonlok előttök meg
allapek, azoknak tepséget Cziafar hogy megh lata loua-
rol le vgordek.

Ű ideie szerint iolleshet az Czyafar immar ifiu nem vala
De az buiafagra termeseti szerint giors es hailando vala,
Az tsep affioniokkal valo niaiafagban ű giönörködik uala.

Affioniok köziben magar elegituen fordula folgaihoz,
Kerde hog' ha lattak valaha eltekben hasonlot affioniok-
hoz, meg halattak vgimond az emberi kepet hasonlok an-
gyalokhoz.

Affionniok azt latuan femeket az földre leg ottan le fű-
gesitek, femermeteséggel az ű tsepsegeket inkab megh ek-
esitek, ő tekinteteckel Sigmond Czyafar fiuet igen megh
sebesitek.

Termettel orczaual ruhauat ezek köst Lucretia feb va-
la, ki meg husz estendőt az ű ideyeuel meg nem haladot va-
la, Kimillak nemzete neki Menelaus melratlan vra vala,

Ennek alapattia magasb az tóbínel haya bousseges vala,
Araniban köuekben annac kötözese es arani finu vala,
Sjep magas homloka sēmi semergeffel nem rutittatot vala

Szömoldöke neki ekes modra hailot seme fekete vala,
Orra tsep egienes tellies rofsa finu piros orczaia vala,
Klaris finu ayaka feier apro foga tsep kiczin faia vala,

Óruendetes faia ekesen folasa tišteleges trefaia, minde-
neknel kedues lfiaknal ferelmesb fokacnal niaiafaga, Sem-
felenk sem merei de nagi meretekletes mindē dolgabā vala

Arani gyöngi ezüstös draga köueckel ruhajat ekesittek
Czafar vduaranal nagi fok fű emberek csak ütet emlege-
stek,

ttek, valahova terül mindennek femei ű rea fordítatek.

Vduara nepe kőit egi űep lhu legen Pannoniabol vala,
Eurialus neue gazdag nemzetsege de közep ember vala,
Harmincz ket eőtendős űep ekesen iaro tellies orcaia vala

Maga viselese egienlő erkőlczű Czaűarnal igen kedues,
Szolgackal űersammal louackal ruhackal az ű fallasa tellies
De űerelem ellen ezeckel nem lehet azert ű giőződelmes,

Nem sok űido muluan latak ezek egy mast felette megh
keduelec, Iollehet űerelmet űem egik űem mask egi mast
ak nem ielenthetek, De az fel geriedet tūzet űokaiglan űk
el nem fedezhettek.

Egi malsal űokaig befeddel űolalsal őűue nem űerhetenek,
Mert mind nemzetsegei nieluel es űolalsal egi mastul kűlő
mbőznek, Czak tekintesceckel es az ű űememeckel egi mast
sal befellenek.

Meg űebesűlt űiuvel fel geriet elmeuel Lucretia buskő
dik, Vrat nem űereti hazas voltat lattia űűntelen gondol
kodik, Sem eiel űem nappal az űerelem miat elmeie nem ni
ughatik.

Semmi giőniőrűsege ninczen en vramban ű magaban azt
mondgia, Giűlőlfseges űaua sok őlelgetese keduetlen czo
kolasa, Iőueuē ifiunak czak tekintetiis nalā felieb haladgia

Az fel geriet langat olcz meg most magadban ha lehet
Lucretia, Vai ha ez lehetne bizoni azen űiuem nem lenne
buskodasban, De űokatlan erő akaratom nekűl elmemet
hatra vonűa.

(valaőtanom.)

Tudom mi uolna iob de most az gonozbat kel nekem
Iőueuen emberrel oh en busult űiuem mi kőzöm vagiőn
nekem, Miert hagi idegē orőagbeli arra geriedez az ő űiuē

Nem de nem athate ugiā ezen földis ki keduemben le
hessen, Hagi ha en űerelmēm mostani vramtul illyen iģe
n idegen, De kepe termete űep, Euryalusnak űűntelenűl
űyuemben.

Kit

Kir nem indithatna Iflu feporczai es vitez abrazattia,
Ki azen fiuemet kellettenei fellyeb immar altal hatotta,
Maid ketsegben esem ha edes ferelmet en hozzam nem
mutattia.

Nem tudok mit tennem el arulhatome azen tistafagamat,
Valameli idegen sirira bizame titkomat es feiemet,
Ki ha meg czal engē mas leāt feret meg el hagia en ag'amat

De nem aſt mutattia ekes abrazattia vig es nemes erkölczē,
Valami czalardsag kit kellene felnē hog' ū bēne lehetne,
ottā meg eskütöm hog' ē ferelmemet soha el ne feleicze

Nem felek bizonnial minden kesedelmet maid kiutetek
ziuemből, Azen fepsegemet mert ū is fereti latom tekintetiből,
Vagy it marad velem vagi uele eluifen esmerem erkölczeből.

Vallion el haggiame ferietem aniamat az en kedues hazamat,
Ne engegie Isten hogi en czelekegiem illien nagy gonofsagot,
De kegyetlen aniam giakorta meg bantia az en vigasagomat.

Ferli nekül penig örömesben lennek hogi nem vrammal elnek,
Hazamot lehetne hol Euryalusal keduem feint elshetnek,
De visontak hirem es en nemzetsegem nagi kifebségben esnek.

Mit arthat ennekem kit ingien sem hallok az kőfsegnek befede,
Az ki hiret neuet felleteb őrizi nincz semmi mereſſege,
Nem viionnan törtent es nem csak en raitam ily dolgnak kezdete.

Szep Ilonat Parisakarattia nekül el nem vihette volna,
Medeat az Iason Kalkos Szigeteből elnem hozhatta volna
Az fokasag közöt ha enis verkezem senki nē czudalhattia

Igyen Lucretia az ū elmeieben sokaig tusakodek,
De az ferelemtül minden okosaga vegre meg giőzettetek
Euryalusnakis hasonlatos langal elmeie haborgatek.

Czaſar vduaranak mellette ſep haza Lucretiaⁿ ak vala,
Mſ felol mellette csak közel hozzája Euryalus ſallafa,
Vduarbā mentebē aſſőrt az ablakrol mindēkor ő iol lattia.

Naponkent ſep kőuer pey louan haz előt ūnen magat
hancattia, Czaſar előt aluan giakorta ſemeit az ablakra
forditia, Kiből ſerelmeket mar ūnőn magais Sigmond Cza
ſar iol lattia.

Akkik aſt mondani ſoktak bizoniara ninczen abban ha
miſag, Hogi ha ſegeniek kőzt alacson hazakban lakhatik
az tiſtaſag, Draga Palotakbā femermetelleget nem tarthat
az gazdagſſag.

Valaki ſűntelen kedue ſerint lakik giakorta ſomiuhos
zik, Ielen valor meg vn meg tiltot dologra giakorta igye
kezik, Mert az io lakáſſal az gonoz kivanſag ſoha el nem
alufik.

Igiekezik vala ſerelmet ki vetni ſiueből Lucretia,
Kiert ū hazaban hogi maga lehetne be rekeſkedik vala,
De mihent meg lata az meg alut ſikra vionnat fel lobantia

Giakran gondolkodik kinec nagi ſerelmet batran meg
ielenthetne, Mert az titkon valo lang az ū elmeiet ſokkal
inkab egetne, Vra ſolgai kőzt vala egi ven ember kinek
Soſſas neue.

Nemet nemzetſegből igen iambor es hiu ſolga Soſſasva
vala, Ennec az ū titkat illien modon aſſoni meg ielentette
vala, Mikor nagi ſereggel az ū hazamellől Czaſar be me
gien vala.

Tekintce Soſſas meli igen ſep iſiak az Czaſar kőrnűl va
dnak, Mind ez vilag ſerint ezekhez haſonlok bizoni nem
talaltatnak, Ruhakkal ſerſammal ſtermettel ſepſeggel mi
ndent fellűt haladnak.

Vaiha az vriſten vrat ezek kőzzűl nekem engedet volna
Kinec ſepſegeket ha moſtan nem latnam ſoha nem hiſtem
volna. Demond meg ennekem ha mel ezek kőzőt iſmere
edben volna,

Sokat

Sokat ezek közzül ismerek affoniom az folga így felele
Pannoniabeli Eurialust ismet kerdi hogi ha esmerne,
Sofias azt monda az ű affonianak hogi aztis iol ismerne,

Szola Lucretia tudom iamborsagod hogi nem mondod
senkinek, meg vallom teneked fel geriedet tüzet ehez nagi
ferelmemnek, Iellenczed meg neki kerlek hozza valo aka-
rattat siuemnek,

Felele az folga mit hallok tetüled gonossag az affoniom
Nem hogi meg miuelnem de csak siuembenis bizoni be
nem boczatom, Az en venlegemre hiegyied en vramat so-
ha el nem arulom.

Incab ezen kerlek tekinez meg nemzeted giözd meg te
ferelmedet, Most meg igen könnyen az vionnan indult tü-
zet meg enihitheted, ki hogi ha fel geried semmi oruossag-
gal eleit nem veheted.

Az feretet soka titkon nem marathat mert ű maga ki te-
ried, Ha vrad meg tudgia gondold meg erkölczet mit cze-
lekedik veled, Monda Lucretia halgas en vrammal siue-
met ne iiesed.

Ki halaltul nem fel meg hidgyied Sofias nem retteg mas
dologtul, Valamit en ream hozand az ferecze el kel sen-
uednem attul, De meg nem sünhetem igazan meg vallom
ezen kiuanfagomtul.

Mit vested magadat felele Sofias segienited nemzeted,
Csak teneked lefen te nemzerid közöt parazna affon ne
ued, Gondolatod niluan fok örző femektül talam veg-
hez sem vihed,

Melleted ven aniad feried es leaid süntelen veled vad-
nak, Vram haza nepe es iambor folgai süled el nem ta-
uoznak, Ha ezek halgatnak az köuekis read es az aitek
kylatnak.

Ha senki teneked örzöd nem volnais tudgia Isten dot-
godat

godat, El nem fenüedi ő hogi ha el nem hagiód gonoz go
ndolatodat, Gondold meg vradat ne rúticz magadat ta
rcz meg tístafagodat.

Felele az affioni azt igazan mondod ferelmes atiamfia,
De az vralkodo meg dúhót ferelem siuemet haborgattia,
Tuduan az gonozra akaratom ellen haniat homlok indittia

Nagi fokat magamban rola gondolkortam ellene tufas
kotam, Denem uolt mit tennem feiemet immaran alaya
hodoltattam, Kerlek ne hagi engem legi segetsege az mit
most read biztam.

Nagiot fohazkodek Sossas azt haluan monda Lucretia
nak, Az en gondban farat ven feyemert folok neked mint
affio niomnak, Ne uezesd hiredet enhicz meg elmedet ta
rcz meg neuet vradnak.

Meg fogadom iodat nem hagiót el engem az en femer
metessegem, Meg giózőm halallal az en femermemet hogi
ha el nem reithetem, Vallal vagi mereggel en tístafagom
at, talam meg őrizhetem.

Igen meg rettene Sossas est halla monda hogi nem fen
uedem, Szola Lucretia ha en el vegestem te meg nem ta
rthacz engem, Erre fok fő affioni emberek peldai indita
nac engemet.

Latuan est az folga hogi az ő befede semmit nala nem fo
gna, Monda eletere hogi nem mint hirere mar nagio b gő
gia volna, Fogada hogi mennel hamarab talalna Euryalus
nak volna.

Ezzel fel geryedet elmeyet affionnak io remensegben
eire, Az ő fogadasat csak iouat igere de be nem tellesite
Hogi halogatással affionnak ferelmet ő meg kissebihetne.

Nagi fok ideiglen affionnak ő siuet remenlleggel rapla
ta, De hogi hazugisagban immar ne maradna az lsiuhoz
indula, Oh meli igen feret egi affioniallat ő nekje ezt mōla

Kerdez.

Kerdezke defere annal többet neki Sostas nem felele,
Euryalus ötet honnat iöt es ki uolna ingyen meg sem es-
mere, Hogy sep Lucretia külte uolna hozza soha azt
ö nem vele.

De az ferelemnek kemeni nyla fiuet által hatotta uala,
Semmi niugodalma sem eyel sem nappal ö nekie nem vala,
Titkon valo langtol belöl az ö fiue meg emeztetik vala.

Regi erősseget iot tuduan magaban igen czudalia magat
Szidalmazza fiuet hogi el hatta uolna előbbi okosságat,
Mert az ferelemnek erzi ő magaban giőzhetetlen hatalmat

Ezt mondgya magaban most tudom mi legyen az fere-
emnek tüze, Kiben nagi retteges nagi fok gondolkodas
rövid anak elete, Nem tusakodhatom mint esembén ve-
sem semmi keppen ellene.

Illik en hozjamis az mitül magokat Kiralyok se ohattak
Sem bölcz Alexander sem az erős Samson el nem tauozt
thattak, Sőt amaz igen bölcz Aristotelestis fentnek kit
nem talaltak.

Herculesrol mondgiak hogi kardgiat el vetuē gusallyat
vöt kezében, Hogi feretöienek illyen engedelmuel les-
hessen job kedueben, Noha ő nalanal erősb vitez nem vo-
lt ez föld kereksegeben.

Termesettül uagion hintetuen fiuünkben az ferelemnek
magua, Vadak es madarak fene Oroslanyok vadnak ő
hatalmaban, Tengerbeli halak uizben sem lehetnek mi-
iatta batorfagban,

Isiakat ő biria veneknek meg alut fiueket fel emeli,
Mindeneket meg giöz es fokatlan tüzzel az füzeket egeti
Hat mit erőlködöm természetem ellen most enis igiekezni

Ezeknek vtanna modot keres uala ki által el vegezne,
Nyphus egi barattia ez fele dolognak czuda okos mestere
Giorfan egi uen affont fogada ki illyé leuelet neki vinne.

Argumentum Secunda Pars?

Non potuerit validum Cohibere furarem.

Prodit ingeniet carta manus que facies.

Könnetem vtan egesseget neked fiuē ferint kiuanok,
Hog' ha vigasztalalt es io remēseget en te nalad talalok
Mert mind egesseget es mind remenseget en te nalad
talalok.

En magānal immar Lucretia teged sockal inkab feretlek
Velem te magadis esedben uehetted melyigen kedueltelek
Meg sebhet fiuemnek sok fohazkodasi bizonsagi lehetnek

Tudō te magadis giakorta iol latod az en abrazatomat,
Ne talam fantadis hogi lattad sememből sok kőnihulatas
simat, Kerlek ued io neuen ha meg nitom neked most az
en titkaimat.

Az te nagi sepsseged kedues ekesseged most megh fogot
engemet, Most vesem esemben ferelmed mi legyen hogi
en latlak tegedet, De az Cupidonak birodalma ala hodol
tattal engemet.

Sokat erolköttem meg uallom teneked hogi ezt el kerū
lhetnem, De nagi sepssegettől ekes termettetől igē meg giō
zetettem, Mar te rabod uagiok fenyes femeyttől mert en
meg kőrtőstettem.

Nem lehetek immar soha en magānak tőbe birodalmabā
Etelem italom es gondolkodasom uagion te hatalmadban
Mind eiel mind nappal tegedet kiūslak uarlak azen agisbā

Te magad tarrhac3 meg csak te vesethetzelis ualaid el m
ost eggiket, Tegi valaszt ennekem hogi te irasodbol ert
hessem meg elmedet, Beseddelis ne legi mostan kőlemb
hozzam mint latom semeidet.

Nem nagi dolog hidgied oh sep Lucretia tūled az mit
kiuanok, Eleg leien nekem ha eginchani iger en te ueled
folhatok, Az en leuelemben tūled ennel tőbbet bizon en
sem kiuanok.

Ezt

Ezt ha meg engeded bodog ember lefek! ha meg tartod
el uestek, Immar hiufegedre biztam en magamat kit fele-
tte feretek, Legi io egesegben oh en edes lelkem talam
veled lehetek.

Peczet alatt giorfan leuelet ottan Lucretyanak ^{valde},
Az unnen hazaban ferenceze ugi ada csak egiedul talala,
Kitol hozta uolna annak kiuanlagat hiufegel meg ielente.

Gonoz hire neue ez affoni embernek eges varasba vala
Hogi ezt kulte hozza oly nagi kissebsegnek tartta sep Lucr-
etya, Miczoda tegedet hozot en hazamhoz gonoz affoi
azt monda.

Tizteleges semelt alnak befedekkel hogi merf meg kefer
teni, Nemes affonioknak hogi mered agiokat te meg fer-
gieniteni, Isaktol leuelet vndok affon ember hogi merz
nekem mutatni.

Ha tiztellegemet es ifusagomat most meg ne tekintene
Leuelet senkinek soha nem hordanal ueled azt czelekedne
Meniel azert tolem mingiart leueleddel gonoz affo en tole

Auagi ad kezembel had egesse mind el alnok iratasodat,
Te magad sies el mig vram meg ne lat ne ulle meg hatadat
Tobbbe soha ne lasd gonoz affon ember azen abrazatomat

Az leuelet kapa bagata tapoda az hamuban be uete,
Kire az uen affon tuduan affonianak ily erkolczet fele-
ele, Meg boczas affoniom mert nalad keduesnek lenni
en est ismerem.

Ha azt nem engeded kitol hozzad iottel hogi ismet a hoz-
teriek, Szodat meg fogado de meg lasd hogi kitol en hoz-
ad koldettettel, Giorfan vira tere remenleget ottan ada
Szeretoienek.

Legy nagy vigasagba vitez Euryale igen feret tegedet
Hogi nem mint te urret lató fokal inkab kedueli sepfegedet
Szepen meg oluasa igen czokolgata mind az te leueledet,

Nem lón űrefeűe hogi ualaűt tehetne moűtan kiuafagoda,
dra, De el nē mulattia hamar ir teneked iűmet kiuafagodra
Ven aűűon ki iōue Iűűu űoha tōbűer reiaia nem talala.

Az el űakadozot papiroűt viűontag Lucretia űel zede,
Mindenik darabiat leuelnek uiűontag heliere heliheztete,
Ezerzer oluafa igen czokolgata ladaiaiban be teue,

Leuelnek hol eggik hol maűik darabia űiuet igēfurdallia
Vegeze magaban hogi ű akarattiat az Iűunak meg irtya,
Ezen iűeckel irt leuelet viteznek kōuet által boczata.

Lucretia Euryaloű.

Had el ne remelied az mit meg nem nierhecz Euryale űi-
uedben, Leuellet kōuettel ne űercz meg engemet en hi
remben neuemben, Hidgied hogi nem talalű azok kōzōt
engem az kit gondolű elmedben.

Nem vagiok bizonnial Iűu Euryale kinek moűtan alitaű
Hogi keritō aűont tiűteűegem ellen en hazamhoz boczataű
En eletē tiűta keres maű űeretōt mert engē meg nē czalhacű

Egiebekel eli vgi az mint neked teczik de en tōlem el zū
nniel, Semmit ne kery tōlem leueleid által illien vakmeű
rōűegel, Tudōd hogi nem melto ember vagi en hozam
azert legi egeűűegel.

Iollehet neheűnek teczek ez az leuel Iűűu Euryalusnak
Mert kōlōmbōz vala elōbi űauatul az elkūdōt aűonnak,
Mind az által arra vtat nita nekik irhatnanak eg'maűnak.

Hūn aű kōuetnekis kit űep Lucretia hoűaia kūdōt vala
De igen buűkodik hogi az olaű nieluē ű űolni nem tud vala
Az űeretet ezben igen giorűa teue mert hamar meg tanula

Euryalus Lucretieű S. P. D.

NEki meg űelele inte arra űtet raia ne haragunnek,
mert iōueuē leuen nē tuttā ki legiē kitōl leuelet irnek
Tiűteűeg kereűō űerelem lōn oka hogi en teneked irnek.

Bizon

Bizoniara tudom oh ſep Lucretia ſemermetefegedet,
Nem moſtan hallottam kit inkab zeretek az te tiſtaſagodat
Hidgied hogi giólólók enis Lucretia ſemtelen aſoniokat.

Fellieb ualo ioſag ſemermetefegnel ninczē aſoniallatbā
Mert á ſep abrajat el változando ioſag es vagió el mulasbā
Kihez ha nem iarul az ſemermetelleg ninczē dicziret abbā

Azert ſeretelek azert tiſteltelek myndeneknek felette,
Oly dolgot nem kerek ki miat kiſebūli te hiredbē neuedbē
De mit irasombol elmed meg nem erthet beſedem megh
ielencze.

Az leuelel azert draga ayandekot Lucretianak küldē,
Kere ne mulatna ha nem leuelere mindgiaraſt valazt tēne,
Nem ſok idő muluan á ſep Lucretia neki igyen ſelele,

Lucretia Euryalo S. P. D.

EL űöm leueledet nem panaſolkodom mar á te kőueted
ról, Nem nagyra beczūſom á mit nekem irtal hozam
nagi ſerelmedről, Mert ſokan ſerettek hyaban engemet
peldat vehecz azokrol.

Hogy beſelhes velem en tőlem nem lehet ſőt vgyan nē
akarom, Ha ſeczke nem leheczi egiedūl en tőled bizon nē
talaltatom, Hogi ha akarnamis őrzőktől es magam hazak
tól meg tiltatom,

Aiandekid uőrttem mert az ő ſep miuek engem giőniőr
kőttetnek, Im egi giőrőt külttem hogi ereted nalam hya-
ban ne legienek, Te ayandekidnal nem keueſebet er es
Iſten legien veled.

Euryalus Lucretia S. B. D.

Bueeb ſoual valaſt Euryalus ira az ſep Lucretianak;
Nagi őrőmem vagion hogi veget uetettel te panaſol-
kodasidnak, De hogi ſerlmemet keueſe böczūllód az oka
banatimnak,

Tudom hogi nagi sokan tegedet zerettek de igi mint en
nem eghtek, Talam te nem hiszed mert sēmi helie nincz
te nald befedemnek, Ha ueled folhatnek bizoniara na-
lad vtalatos nem uolnek.

Vai ha en feczkeue valtozhatnak á mint tennen magad-
is írod, Io lehet bolhaua örömesben lennek nem tenned
be ablakod, Azt en vgi nem banō hogi nem folaz uelem
azt mint hogi nem akarod,

Sēmit nem egiebet ha nem te elmednek io akarattiat veſē
Ha lertetne túled miert Lucretya hogi nem folanal uelē
Kinel iob akarod ez vilagō ninczē miert vtalz meg engē

Ha azt paranczolod hog' á túzre mēniek abbāis en ēgedec
Leg'en akarod ha modod nē lehet hogi en te ueled leg'ek
Az alkolmatlanſag hogi ha al ellened abban enis engedek

Valtoztasd meg ebbē kerlek Luaretya az te akarodad
Hiaban valónak hol nem módod lenni az en faratſagomat
Nem illik te hozzađ ili nagi kegietlenſeg meg hidgied az
en ſomat.

Legi ſelid ha eltem akarod ennekem im á te ſeretōdhōz
Mert ha vgi beſelleſ akaratom nekūl ember ōldōklō leſez
Hogy nē mas ſegyuerrrel kemeny bezedidel te kōnieben
el veztheez,

Semmit en te túled rōbbet nem kiuanok hanem hogi
engem ſereſs, Ebben nem talalhacz ſēmi nemō okot kit
en ellenem verhes. Ettől nem tilthatnak kik ōriznek te-
ged, hogi en velem ne lehes.

Bodognak alitom magā ha azt mondod hogi te ſeretz
engemet, Akarom hogi vetted el ayandekimat es nem ze-
gted keduetem, Ne talam azokis eſedben iutatnak vala-
mikor engemet.

Nem nagiok azokis voltanak de talam ezek ſokkal kiſſ-
ebbek, Kiket ez leuellet egiūt en teneked maſtan vyon-
onat küldök,) Czak

Czak te feretődert ejeket ne viald rövid nap több et küldök

Az meli arani görör é neké küldettel uyombol ki né esik
Gyakor csokolással te helyeted tőlem á csak nedueszitterik
Legi io egesegben mar azen fiuemis tőled vigasztaltatik.

Giakorta egi masnak ilyen leueleket irogattanak vala,
Vegre Lucretya az ő nagi ferelmet meg ielentette vala,
Kiroli gy leuelet ezen ertelemre Euryalusnak ira.

Lucretya Euryalo S. P. D.

Orőmest akarnek vitez Euryale en teneked engedni,
Az en ferelmembē mit ē tőlem kered regedet reselte
tni, Mert te nemzet seged es ekes termetőd tőlem
ast meg erdemli.

Igen teczik nekem az te nagi sepszegőd es kegies tekinte
tőd, De nem lefen iomra ha enis köueterem az te nagi fer-
elmēdet, Ősmerem magamat nem tarthat ferelmem nagy
mertekletesegert.

Tudom hogi fokaig az mint hallom ide az varasban né
iőhecz, Ha iatekban kelőnk houa legiek őstan mikoron
el menendez, El nem marathatnek azt alitom pen yg hogi
veled el nem vihecz.

Sokaknac pelday rettentnek engemet az te nagy ferels
medtől, Kik el hagiattak ferelē ideien idegē embercéről
De az többi közöt kiualtképē az mit hallottam ezekkel ől.

Mikor ő az lassó Colkos Szigetebē az nagi Sarkāt meg őle
Es az arni gyapiat az ő ven atyahoz Görög orfaghā viue
Medeat meg czala kinek segetseget akori dolgaban kere.

Meg őleter volna Cretabā Zezeris Minotaurus kezertől
Hogi ha aryadne tanaczabol onnat el né szabadult uolna,
Egi pusta szigetben hagyta ő agyaban kit el hoza attiatul.

Igen meg czalatek Dido Eneastol az őnnőn vendegeről
Mikor be fogada vgy mint futot embert Troya veszedel
meből,) Mind

Mind okot mind fegiuert halálra talála az idegen embertől
Külső sebrelemben nagi sok védelmet sokszor hallott
am lenni, Azert nem meré mást alnok serenczere az en
feyemet vetni, Szarnias az sebrelem felek velen tölé hogy
el kezd repülleni.

Nektek firfiaknak az sebrelem ellen erős elmetek vagy
on, Az asoni allatok sebreleme meg hidgyed halálban vet
ue vagion, Nem csak sebretnék ők ha nem diósfégek mi
ndennel niluan vagion.

Ha tarfot nem talál ninczē rettenetes az mi sebreteünk
nel, Mert ha fel geredünk hírónk hatra vettyük nem
gondolók sēmiuel, Nincz mas oruósfagunk ha nem csak
hogy legiünk mi az mi sebreteünkkel.

Az mi tauul tőlünk azt mi sokkal nagiob buzgoságal
kiuanniuk, Csak hogy buiasagunk lehessen mincünk
halalunkat sem sēniük, Az mi eletünket es az mi híróns
ket csak sēmiének alittyuk.

Nemes sēmeli hazas gazdag ason vagiok iob azért mást
ennekē, Az te sebrelnedet hiuen alhatatos fiuemből el
ki vetnem, Ne legiek saphonak se philisnek tarfa mástan
el kerülhetem.

Kerlec azért teged ne kiuanniad hozad mástan en sebre
memet, Olcz meg magadbanis hogyha lehet töléd az fel
geryedet tūzet, Asszonyallatoknal erősb az firfiu azért
töléd meg lehet.

Ha sebrete engemet miért igyekezel azen védelmēre,
Az io akarattal az te kiuansagod niluan nem ferhet egibe,
Te ayandekidert egi draga kereset kűltem legi egeségbē.

Vesreg nem lehet vitez Euryalus hogy az leuelet lata,
Mert uyonnat írot befed az ő fiuet selette fel gerieite,
Azert ilyen sōual sēp Lucretyanak irt leuelet ereite.

Euryalus Lucretiae S. P. D.

O hen edes lelkē te sēp Lucretia leg' mast io egesegbē,
Ki keues meregel vigaftalast kűlrel ennkē leueledbē
Meli merget mindgiarastel vehetz en tőlem ha lefēs velē-
fēben.) Az tennen giőrődel meg pezetlet leuel mikor
kezében iuta, Sokfor meg ouassá es meg czokolgará de
masra intēs aban, Hogi nem mint en hozzam való fere-
mednek kiuanfaga mutattia.

Azon kerē engemet hogi ne feresselek mert artok azzal
nekőd, Idegen firfinak haylando ferelmet te mert nem
kőuetheretőd, Meg czalt asoniocnak peldaitól irod hogi te
feyedet felted.

Oly igen sēp moddal es draga igekkel irafod ekesitőd,
Hogi azokkal inkab azen ferelmemet te read fel geriesitőd
Elmednek nagi voltat czudaltatod incab hogi nem el feles-
itetned.

Vallion ki giőlőne feretőyet azért hogi bölczeseket la-
tna, Ki ha lagítani ferelmem akartad ne mutogattal volna
Te tudomaniodat es bölczeslegedet titkolnod kellett volna

Illyē irafsoddal niluá meg nem oltod az en fiuēnek tűzet
Mert mikor oluasom az te luelednek czudalom ekeseged,
Inkab fel geriesitőd hogi te sēpségődnek ē latō bölczeseket
Szepség es bölczeseg io erkőlcz ekeseg feretternek tege-
det, Mondgiad az kőueknek hogi változtatsak meg az ő
termezeteket, Fordicz meg vizeknek foliasit vgi enis el
feleitlek tegedet.

Mikor á fenies nap az ő keleti fele az egen vísa fordul,
Mikoron az hegiek hotul meg veresednek es az erdők vas-
daktul, Az en ferelmemis el idegenedik akkor Lucre-
tyatol.

Az mint tealitod hidgyed nem oli kőniű dolog az firfi-
aknak, Az fel geriet langot hogi ők meg oltathnak ha-
marab azjonioknal, Sőt nemelliek mongiak hogi ebben er-
ősbek affjoniok firfiaknal.

C

De

De nem, tusakodom mostan sokat erről terék en befed
emre, Szűkség hogi felellek á te leuelednek mindenik e
ikellire, Kiuatlakppen á hol sok példakat hozuan solás iö
uemeniekre.

Egientő vetek az mind az firsfiakban mind az affon nepe
kben, A mint elő haniad nagi fris befedeckel te ekes leue
ledbē, Sokan affoniokrol firsfiak közzölis meg czalattak
eltekben.

Priamusnak fiat Troilus Herczeget Crisis azzoni meg
czala, Iffiu Delphibeust Paris után á fep Ilona el arula,
Az ördöngös csiyce az ő szeretőiet baróma változata.

Meltatlan dolog ez ha keresni vetket mindenekbē alit
nak, Ezek peldaiból az iöuemenieket ha mind czalard
nak mondiak, Meni affoni alatt e vilagő vagiő gíűlőlségbē
hozhattyak.

Illik hogi azoktul peldat vegiönk az kik meg nem cza
latkoztanak, Mint Antoniuszal á fep cleopatra vegre me
eg marattanak, Nem sűkség hogi ebben azok közzül mo
stan elő famlaltassanak.

Ertem hogi oluastad á bölcz Ouidius köniueben irt ve
rfeket, Kiből meg erthetted á Görög Iffiaknak idegen fe
relmőket, El hattak erette feles orfagokat hazokat nem
zeteket.

Ezen kerlek teged telkem Lucretia hogi ne gondold az
okat, Az kiknek ektelen dolog ellenzeni á mi gondola
tunkat, Kik igen keuesen talaltnak ha meg famlaltodis
azokat.

Nem azért kiuantak hogi túled el valliam hanem hogi
serefszelek, Eltemben naladnal ez vilagon töbet bátor ne
ismerhessek, Iöueuenek ne modgi mert az akaratom ho
gy itualoua legiek.

Or lehet en hazam valahol te lesés serelmem Lucretia,
Hogi ha ideiglen el tauozandomis syetuen iöuők haza,

Dolgaimat sepen hogi el vegefhessem megiek Magiar ör
sagban.

Tudom hogi talalok alkomatofsagot itt meg maradaso
mban, Sok dolgai uannak el mulhatarlanok Czaſarnak ez
orſagban, Azoknak gongiokat magamra fel vesem ma
radok ez varasban.

Ha penig igi nem fog az en kőuetſegem iőőők ide He
trusiaban, A vag az Czaſarnak hely tartoya leſek ebben
az Tartiomaniban, Hiſem hogi meg nierem mert en ked
ues vagiok Czaſarnak vduaraban,

Semmit ne feli azert en giőniőrűſegem ſiuem és remen
ſegem, Mint en lelkem nekűl bizoni nalad nekűl nem le
het en eletem, Kőniőrűl en raitam mert mikeppen az hos
ld naptul meg emeztetem.

Tekincz meg munkamat es giakorta valo en ſaniaru
ſagomat, ves ueget immaran te ſok kenzasidban halasdel
halalomat, Mind eyel mind nappal ſok ehezefimet tudod
vigyazasimat.

Latodabrazatom nagi ſerelmē miat mely igen meg her
uadott, Alig tarthatia mar lelkemet en teſtem annira me
egh faradot, Szűleid gyermekid meg őltēm volnais igy
alhatnad boſodat,

Ha te igien bűntecz engem ſeretődet vallion mit miuelſ
azzal, Ki raitad boſſut tőtt vagi az kinek uoltam valami
ben en karral, Bizoni ehez kepeſt el ſenuethetetlen hara
god leſen azzal.

Oh en ekeſegem oh en vigasagom ſerelmē Lucretia,
Vegy be te keduedben hogy azen ſiuemet az ki ne ſanyas
rgaſa, Ha ſerecz engemet gyorsan ird meg nekem ez ſi
uem kiuanſaga.

Szabad legien immar nekem aſt mondanom hogy im te
ſolgad vagiok, Nam az iambor es hiu ſolgakat ſeretik
Czaſarok es Kiralyok, Noha minden ſele rendet ſellyűl
mulnak azoknak meltoſagok.

Legy io egesegbn es io ferenczeben oh en győniőrufeg-
em, Te vagi remensegem selemem ferelmé ez vilagon
eletem, Legi io keduel hozzam es io akarattal es vgy tar-
thacz meg engem,

Mint ha kiüül Troyat semidel latnad giőshetettlennék
teczik, De ha nagi kosokkal etdeknie kezdik igen hamar m-
egh török, Azon keppen aszon iffiu bešedetől naponkent
giőzetterik.

Szorgalmatosagat ő feretőyének hogi iol ešeben veue
Negied leueleben el titkolt ferelmet niluaban meg ielente
Illyen leueleuel Euryalus fiuet fertelen fel geryezte.

Lucretia Euryalo S. P. D.
Imar bizoniara többbe te ellenőd en nem tufakodhatom,
Te nagi sepségődet azen ferelmemben rešerlenue nem
hagiom, Megh giőšted imaran en erős elmemet neked m-
eg hodoltatom.

Oh en šegin feyem hogi el uóm előšör tőled leueleidet,
Ez lőn oka niluan hogi vezedelemre vetettem eletemet,
Hogy ha az te hited es okos tanaczod meg nem segel en-
gemet.

Tarc3 meg Euryale az te fogadasod kit leueledben irtal
Ha ferelmed ala tudatlan3ag miat mar engemet haytottal,
Hael hadnal bizōi mindeneknel feneb gonoz arulo uolnal

Kőniū meg czalnotok az šegeni egi igiū asoniallatokat
Szegienb annal nektek meg nem tartanatok az ti fogadas-
tokat, Azert hanē lešeš allado ielencz meg a3 te akarotodat

Helyē meg az dolog meg változtathattyuk az mi kiua-
nsagunkat, Az mit meg kel bēnūnk igen otalmazzuk ma-
stan attul magunkat, Veget meg kel latnunk hogi felben-
ne hagiuk el kezdet dolgainkat.

Asoni ember vagiok en keueset tudok tennē magad iol
tudod, Ream es magadra hogi ha firfi vagy te legien ne-
ked nagi gődöd, Imar tyed lešek hogi ha fogadasod es hi-

ted meg tartandó.

Ezt en nem miuelnem az te hiuszegedben ha mastan ketes volhiek, De bizom te benned hogi öröke batran neued által elhetek, Isten veled legyen en giöniörüfegem vezere eletemnek.

Tertia Pars.

Ennek vtannais nagi fok leueleket egi masnak küldeznek, Mind egik és mind másik oly nagi buzgoságal egi masnak felelenek, Mert mind az kettőnek az ő kiuanfaga hogy egiút lehessenek.

Felette neheznek es lehetetlennek ez dolog tecjik vala, Mert soha egiedül sem kiüül sem belől Lucretia nem vala Vra menelaus fok őrző semekre mert őtet bizta vala.

Az olaók között igé el teryedet uetek ez mindeneknel Hogi feleségöket sokkal inkább őrzik mind aranyal ezüstnel, Esekben nem vesik hogi nagiob bolódság semmi né lehet ennél.

Az meg tiltot dolgot az aioni emberek sokkal inkább keuanniak, Az mit akars banniak az mit te nem akars vifon tag afe kiuanniak, Keuesben verkeznek ha valamenire fayokra boczatandyak.

Mint az verőfenien mely kőniü egi sereg bolhat meg őrizni, Szinten olyan kőniü akarattia nélkül afont megh otalmazni, Czak heaban őrzik az ki önön maga nem akar tistra lenni.

Szelididhetetlő mindenek meg hidgiek vad az aioniallat Kit fēmi őriző se penig meg tiltas soha nem sabadithat, Mert ő az őrzőknel sokkal inkább őriz oly igen okofságal,

Ott egi iffiu legeni attia fia vala az sep Lucretianak, Kitől leueleket giakorta küld vala batran Euryalusnak, Mert ferelmet ennek meg mondotta uala mynt hiu attya fiának.

Ennek Iako helie Lucretia annia hazához közel vala,
Oda Lucretia anniat latogatni giakorta megien vala,
Azertily vegezest ők egienlő keppen azzal töttének vala

Mikoron az annia ssep Lucretianak az sent egi hazban
menne, Ő kamarayaban akor Iffiu Euryalus be rekestene
Anniat mint ha latni Lucretia mēne Euryalusl lenne,

Ket napot hagianak kie estendouelis hošabnak latezns
ak vala, De igi az ferencze semmit nem solgala az ő ve
gezeseznek, Mert meg ertuen ašoni Iffiu ki rekestē nap
yan vegezeseznek.

Nagi somorusagos kőuetseget Iffiu monda Euryalusnak
Lata Lucretia hogi ki nilatkozot alnoksaga dolganak,
Monda hogi oly vtat keresek nem alhat ellene aniam ānak

Egi Pandalus neuū fogora feryenek ot az varasban vala,
Ennekis tikait az ssep Lucretia meg ielentōtte vala,
Mert az fel geriedet tang ő elmeiebē meg nem alušik vala

Ešt izene titkon ő feretōienek hogi azzal baratkoznek
Mert az io erkőlezū es az ő dolgabā hiu embernek lattatnec
Ez által ő nekik sēmbē leteleknek mōd es ut talaltatnek.

De nem teczik vala az Euryalusnak hogi titkat arra bi
zna, Menelaus kōrniūl šuntelen forgodni ő sēmeiuel larna
Mert igen fel vala ne talam valami czalardsag abban volna

Tanaczkozás közben Euryalus arra Czafartul valaš
tatek, Coronazattyarol vegezne Papual Romaban be
kūldetek, Metš kőuetsege nekik ssep Lucretianak igen ne
heznek teczek.

De nem lōn mit tenni mert rašta Czafarnak kemeni pa
ranczolattya, Ket egez holnapig az Czafar dolgaert ő
Romaban mulata, Addig Lucretia siralmas ruhaban šō
tet giazban elt vala,

Mindenek czudalliak de nem tudgiak okat ő somoru
saganak, Soha vigasagat nem lattak ő neki mint egi őzue
gi ašonnak, Vgi teczik ű neki ha fogiatkozasa volna az
fenies napnak.

Az ő

Az ő haza nepe hogylatakhogi fekűk süntelē ő agiabā,
Betegnek alittiak mert soha az előt nem volt ily nagi ba-
natban, Nagi sok oruofagot keresnek ő neki vadaak nagi
buskodásban.

Senki neuetséget nem latta ő neki sem agiabol fel kőla-
tet, Miglen Euryalus eleiben halla Sigmond Czafarnak
iőtet, Mint egi meli alombol ostan fel serkene hogi halla
iőuetelet.

Le uete asoni magarol giaz ruhajat ekessen fel őltőzek,
Hazanak ablakit ő mind fel nittata siueben meg valtozek
Kit ha lata Czafar Euryale monda ne ragad á mit latek

Senki Lucretiat te tauul lettődben irkin soha nem latta
De hogi te meg iőttel latt yuk imar fel kőlt piros haypal
czilaga, Mint hogi hurotnak az ferelemnekis semi reite-
ke ninczen.

Trefalje en velem Czafar az mit solas Euryalus ast mo-
ndgia, Nem tudom mi legien az miről nekem solis Cza-
far előt ast mondgia, Az te louaidnak neiretese inkab őt-
et fel serkentette.

Ezeket meg monduan titkon Lucretiat azert ő tekente
eli, Es el feletkőzuen az ő sep femeit neha rea figesti,
Meg iőtele vtan csak intefekkel lön ő első kőfőneti.

Egi nehan nap mulua asonra nagi gongia Euryalusnak
vala, Piaczon meg neze meli Menelausnak csak haza me-
llet vala, Honnat ablakara sep Lucretianak giakra tekin-
tel vala, Kufart aiandekkel ott meg engestele monda Eu-
ryalusnak, Ez ablakrol sinet minden nap lathatod te fere-
tő markadnak, Vala egi sűk seg heli csak három őltire el-
seneben ablaknak

Igen Euryalus sok ideig neze sokaig varakozek,
Ha történet serint ason arra iőne kiben meg nem czalatek
Nem sok idő muluan ielen az ablakon Lucretia lattatek,

Ket fele tekinte monda mit czinalis it, ferelemem Lucretia

Hova megí maradi meg oh é ket semének ekes vilagossága
Tekincz ide ream oh en fegetsegem lelkennek vigasaga,
Vagiok Luretia nez meg semeidel az te feretó markad,
Te vagi en ferelmē vai ha semeiddel az en siuemet latnad,
Mast folhatok veled de meg ölelnék hogi ha feied hait
hatnad.

Euryalus monda nem nehéz dolog ej maidā megh czele
kezem, Aitodad farlod be miglen az laitoriat az ablakra
fel tesem, Szerelmünk örömet foka halogattiuk az mint
csembe vesem.

Ha eltem akarod monda ne miueld ast mert az nem io
nkra vagion, Inner iob kez felöl tudod hogi ennkem go
noí somfedom vagion, Sót az kufarbanis bizoniara ne
kem keues hitelem vagion.

Inner beselhetünk de mas vtatt nekünk arra kel valfra
nunk, Euryalus monda halalom az latas es az mi beselles
sónk, Hogi ket kezeinkel siuem Lucretia ösue nem ölel
hetünk.

Sok beselles vtan ablakon egi masnak aiandekot adanak
Nem tób aiandeka lón Euryalusnak mint az ő matkaiának
El nem titkolhatak de hire lón abban ot az ven foslasnak.

Monda ven foslas csak heaban allok feretóknek ellenök
El ves en asoniom haza meg segienül ha gondot nem vife
lek, Az ket gonoi közöt iob az kissebiket ha valastom
nekiek,

Asoniom ferelme hogi ha titkon leendő semmit nem art ő
neki, Latom hogi meg vakult sem hirtet sem neuet mar m
eg nem tekintheti, Io hirtet meg tartom semermeteseget
ha meg nem öriszheti.

Nem akarom haza hogi meg segienüliē sem hogi meg öl
lie magat, Munkamat nem sino n el megiek meg tudom
túle az ő sandekat, Mig lehete túlem ellene altottam hogi
el hagiallam dolgot.

Köszönseges

Közönséges vetek minden emberekben az fajtalan bu-
yafag, Senki nincs oli ember ez feles viagon kit nem ba-
nt az kiuanfag, Az ki okoslagal czelekedik mastan annal
vagian tisztafag.

Ezeket meg monda lata Lucretyat hogy agias hazbol
iúne, Semmit nem mulata az affionnak ottan eleiben ő me-
ne, O tőle meg kerde miért hogi ferelmet mar vele nem
közlene.

Euryalus niluá te igen feretőd az affionnak azt monda,
Tőlem el titkolod de meg lásd kinek hiú dolgotat ne bizd
masra, Mert első bölczefeg ne keres mast erre hogi ez ne
legien tudua.

Magad köuett nekül el nem vegezhetőd az te akaratodat
Tudom fok időtől foguan meg tanulnad hozzád nagi hiu
segemet, Paranczoly affionyom erted ferenczere vetem
az en feyemet.

Nagi gondom volt nekem hogi az te ferelmed ki ne
nyilatkoztassék, Te meg ne büntessel az te feryed penig ki
flebségben ne essék, Minden nemzetseged es az te ven an-
iad meg ne segienültessék.

Monda Lucretya bizoni igaz az mit módás nekem sosia
Mindenkor nagi hitem es bizodalmam volt az te iambors-
fagodban, De rest es ellenző valal előb nekem az en ke-
uanfagomban,

Mastan hogy te magad ayanlod magadat nem felek-
czalardsagtul, Hogi egiút lehessék az en feretömmel va-
rom iamborsfagodtul, Iol latod meg giulat ferelemnek la-
ngia nem valhatom meg attul,

Geryed Euryalus nekem meg kel halnom mert nem tu-
dok mit tenni, Bizoni nagi bolondfag hogi ha tufakodol
ebben megis ellenem, Egiút ha lehetnek ez vitan ne talam
mert tekletesb lehetnek.

Menniel azert giorfan sep Euryalushoz attiamfia Sosia,

Mutas vttat neki miképpen lehessen kőnien hozáfutafa,
Negied nápot varion es akoron lefen iob alkomatósaga.

Az parasit nep közül buzat hoznak akkor vramnak vd
uzaban, Akkoron be ióhet hogi ha óltezendik fezeni em
ber ruhaiaban, Garadiczon akkor hordgion úis buzat vra
mnak tarhazaban.

Tudod első aitor az gradicz mellől nilik agyas hazában
Az napon ott lefek mond megh ő nekye az belső kama
raban, Többtől el valliek csak ő maga legien vgi iőyön
be hazamban.

Iol lehet ez dolog az uen Sosláznak igen neheznek tec
zek, De nagjod dologtul feluen ő ellene semmit nem tus
sakodek, Ómagat talafa asonia tanacza tőle meg ielēterek

Haluan Euryalus vgi mint kőnifü dolog aít ő fēminek
vele, Szep Lucretyanak paranczolattiahoz őnnön mag
at kesite, De az negied napi váras kesedelmet hoífu idő
nek vele.

Oh te balgatag binnel meg fűtetűlt te vak merő okofsag
Oh retenhetetlen elme feretőkben miért vagion nagi va
kílag, Hogi csak igen kiezin dolognak te nalad teczik az
nagi gonofsag.

Mi lehet oly magas alacsonyok kít te hidgied nem alita
nal, Mitehet el olygē be farlot akit te nilatkozua nē lelnel
Mi legien oli igen vesedelmes amit kőnifünek nem találnal

Czak heaban túled az hazas firfiak feleségőket őrzik,
Tőrueni es felelem es fēmermetelleg rajta nem vralkodik
Ellenőd nem alhat senki az munkais neked iateknak teczik

Mindē allatoknak meg feliditőye ferelem meli ektelen,
Fő gazdag es kedues Iffiu bőicz es okos firfiat mire vifen
Hogi barson ruhayate vetuen magara darócjat fakot ve
fen,

Ki ennek előtte nagi giőniőrnűseben fel neved őt vala
Hogi terhet hordozzon vállan malk ferelem keferite őre
arra, Az piaczon aluan mint egi terh hordozo őnnön ma
gat avullia,

Oh meli hihetetlen ezuda dolog volt ez hogi ilyen na-
gi firfiat, Az parasztag közöt kel keresni mastis ki tanacz
a változtat, Ez feles vilagon mar nagio b változast en ne-
m tudom ki halhat.

Ez volt az miről folt az hőcz Ouidius változasrol irt
könyben, Hogy az embereket baromma változtatta
az ferelem kepeben, Circze feretöyet fene bestyaua te-
ue termesetiben.

Mert oli oktalannul az ferelem tüze emberekben gerye-
dez, Hogi efer el hagiuan oktalannul allattul csak keufet
külömböz, Meg vakult elmeie meg remült ő fiue hason-
lo az köuekhöz,

Euryalus lata fel tecek az hainál kit csak alig var va-
la, Az parasz nep közzé magát elegituen immar bodog-
nak mondja, Menelaus hazanal sakokban az buzat nagj
fiue ferint horgdia.

De ala iöteben ő az garadiczon többitől el marada,
Agyas haz aitaia meg nita mikeppen Sossas hatta yala
Be menuen egiedőt az fep Lucretyat hazban talalta yala
Közeleb iarula hozzaia fep toual ő nekie köfőne,

Legi io egefebben lelkem Lucretya eletem remenfegetem,
Mast hogi te magadat talaltalak vagiő fiue nek nagj öröme

Az mit regtől fogua kenantam te tüled imar mastan me-
g niertem, Sēmi köjbē vetes sem penig fal ninczē közöt
ed es közörttem, Mast bizoni sabadon az en ferelmemet
czokolom es ölelem,

Euryalust latuan az fep Lucretya igen el almelkodik,
Io lehet az tanacz Ifiunak ő töle folga által adatek,
Nem hiheti yala leleknek alittia olygen ezudalkozek,

Az ölelgetesen es czokolgorafan de vegre meg ösmere,
Monda te vagie itt oh en fiuem lelkem Ifi fep Euryale,
Hozzaia forita fep feier oreziait az pirofag be tele.

Mást látom bizónnial hogi vagion en hozzáam te neked na
gi ferelmed, Hogi illy veszedelmes dologra erettem mást
feyedet vetetted, Meg hidgied hogi enis soha nem kere
sek mas feretőd hellieted.

Vigie az vrísten nagio ferenczeuel veghez mi ferelmő
nket, Te birodalmadban lesék mig az tagok tarttiak be
nnem lelkemet, Erőuel attanak feryemnek el hagiő te ere
tted en őtet.

Szükség azért mástan oh en vig ferelmem es en giőniő
rűsegem, Hogi vesd le ez undok ruhakat kit vőrtel mást
read en erettem, Az te fepsegedet enged hogi lathassam
mutasd meg magad nekem,

Le vetuen az vndok ruhakat magarol fenlik fep ruhaia
ban, Az befelles közben futamek Sosias meg alla az ayto
ban, Monda magatokat oyatok ihol iő menelaus az haz
ban.

Monda Lucretia vagion egi reitek heli it az en agiam
allatt, Az kibén tartani az en vram sokta draga fele mar
haiat, Kiről irtam neked abban mástan meni be vram m
eg nem találhat,

Iol esedben vegied igen meg őrizzed magadat mozdú
lastul, Nemtuda mit tenni azt kelle mielni az mit halla'as
fontul, Meg nita az aytot Lucretia hogi fot halla az ő
vratul.

Menelaus ketten be mene bertufsál leueleket keresnek
Kire mondgiak vala hogi fűkfegek volna varasbeli nepek
nek, Sohul nem találak menelaus monda ottā felesége nek

Iol esemben nem iut ne talam be töttē reitekben en az
okat, Ottis meg keresem menniel Lucretia hoz előfő
vilagot, Igen meg rettene mihent ott meg halla Euryalus
azokat.

Mar giőlőli vala az fep Lucretiat igi buskodik maga
ban, O gonof ferencze mire hozal engem ily nagi ueste

deleben. Buiafagom miat ihol kel akadnom mast neke-
mazhaloban.

El veitem hiremet neuemet Czafarnal valo keduefege-
met, Abbanis kersegem vag'on hog' meg tarczam it azen
eletemet, Oh minden bolondnal en bolondab uagiok mi-
nt veitem el magamat.

Akaratom ferint eitem en magamat ez nagi vesedele-
mben, Ha ily dragan adgiak bezzek keues orom vagion
a fereleben, Roud giöniörüfeg nagi hofü banatot re-
keste en füemben,

Vai ha meniorfagert kellene fenuednem ez nagi niomo-
rufagot, Az oroke valo oromert vennem sel ez nagi fan-
iarufagot, Kire kiczin füsthez hasonlo oromert mast ve-
tettem magamat.

Ihol immar pelda vagiok es fidalom mindeneknek elös-
tte, Szegien vallas nekül nem lehet feyemnek innem men-
ekedese, Mert ha ki mehetnek senki ferelme többbe be ne-
m rekestene.

Vigi ki en istenem en iffiufagomnak mast ne vesd tu-
datlanfagot, Tarcz meg vram engem hogi te fellegegdes-
k engestellié haragiat, Mert esemben vöttem hogi nem k-
ellet volna feretnem Lucretyat.

Nem feretött bizoni ha nem mint egi saruast halora hai-
tot engem, Tuttam czalardsfagot affonyallatnak megis el-
nem kerültem, El iöt azen napom nincz töb segetsegem
naladnal en Istenem,

Szep Lucretiais olygē fertelen ezen meg rettent vala,
Hogi nem mint ő magat feretöyet sokal inkább felti vala,
De nagi giorfagal oruofagot hamar ez ellen talalt vala,

Monda ihol vagion vram az ablakban egi kiczin iskatula
Ha iol emlekezem vgi teczik enneké hogi oda tötted vala
Erette futamek akarattia ferint ala eitötte vala.

Monda hamar vram mert nem akartómmal ablakról al
a eitem, Fulsatok erette kart addig ne valliunk en innen
felliül nezem, Giorfan mind az ketten erre futamanak ho
gi semmi el ne essen.

Ebből minden ember efeben veheti a foni embernek dol
gat, Melligé nagi könnien ő mikor akaria meg iaczorata
tia vram, Ki a foni embertől seha nem czalatot fentnek ma
ondhatta magát.

Entrufabell modra magis az haza menelausnak,
Nagi sok gradiczok kin ala fel lának raita cinalua uának
Mig oda iaranak mas helt ada addig az Euryalusnak.

Mhég el fel fedek viőtag az haza mind ketten fel iu
tanak, De hogi csak egietis az iskatulabá űk meg né talala
nak, Reitekben kerelek ott giorfan meg lelek ottan ki in
dulanak,

Szep Lucretiais az aitott meg nita monda Euryalusnak
Ierki immar lelkem ferelmeknek farnia te vagi vigafago
mnak, Iőuel ki kutt feie giőniőrűsegemnek minden niaia
fagómnak,

Sémit ne fel imar mert sabad mezeye vagiő niaiaffagők
nak, Mastan helie vagion őlelgetefőnknek es czokolgata
funknak, Az hiu feretőkét nem hadgia az isten kedues
niaiafagóknak.

Iőuel be Rosa fal iőuel šep Liliom mast az en kebelében
Mit ala en vagiok az te Lucretiad miért vagi rettegesbe
en, Miért ketelkedel nam vagyok te hozzád bizoni en
nagi hiusegben.

Alig vethete ki meg rettent siueből Euryalus felelmet,
Szepen meg őlele es meg czokolgata mindyarst feretőkét,
Monda hogi melto vagi kiert en fel vegiem az felelemnek
terhet.

Kar volna ha ingé adnanak ili edes nagi šep giőniőrűse
get, Kar volna heabá nekünk el mulatnák ili őlelgetefeket

Ezörbör meg halnek ha fel tamadhatnek ereted hid ezeket,

Oh en io ferenczem es en bodogsagom vallion teged lat
Auagi talā alom mulādo iateka semeimet fogta be, (lake,
Vallion kezeimben oh en edes lel kem kezeidet tartome.

Akkor Lucretia ſep rancz nekül valo uekonī ruhāā uala
Kiból tagainak ſep ekes termeti igen meg teczik uala,
Tette feierſege ſemeinek ſenye ugian uelagnak vala,

Öruendetes ſine es ſep tekinteti piros feyer orczaa,
Ekes neuetefe es nagi mertekletes az ő moſoliodaſa,
Szep keſkeni dereka telſies az ő mellye es ekes allapattia

Iffiu Euryalus ſemmi keppen magat meg nem tartoztha-
ta, Felelmet feleltuen mertekletelſeget akoron hatra ha-
gia, Az mi ſerelmünknek maſt vegiük giömlöczet Lu-
cretiának monda.

Iffiuak előbör mint ha tufſakodnek ellene Lucretia,
Monda hogi hitire es tiſteſegere ő neki gongia volna,
Beſednel czokoknal öfelgeteſeknel töbet ő nem kiuaſna.

Euryalus ſola nem tudod mit mondaſ ſerelmem Lu-
cretia, Ha nem tudgia ſenki hogi mi ketten vagiunk az
tis meg nem tudhattia, Ha ualaki tudgia bolond ember le-
ſen aztis ha nem alittia. (lönk,

Ez nekül hirünket ha meg kiſſebittiük tudatlāſag mi tū-
Ez az ſerelēnek giömlöcze ki nélkül mindenkor fűkölkő-
dönk, Iob inkább meg halnek hogy nem mint annékül ez
hazból el ki mennék.

Monda Lucretia gonofſag az tūled Euryalus ſelele,
Gonofſag az iokul hogi ha mi nem előnk mikor tūlönk le-
hetne, Nagi ſok keuanſagom munkam ſartſagom hogi ez
ak heabao lenne.

Ezeknek utanna ſep Lucretiának ruhāyat fel emele,
Kep mutatas keppen megis tufſakodek ellene egi keueſe,
Defarattſag nekül czak keues mūkaual vegre űte meg giöze
Nem vgi lön azoknak dolgok mint talmanak hanonnal

törtent vala, Hogi az első dolog az ű szerelmekben veget
uethettet vala, Hanem sokal nagj ob lang at elöbinel be
nnek inditott uala.

De eſebe iuta nē uolna iauara hogi ha sokka ott lenne,
Egi keueset éuek iuek markayaua az vtan el ki mene,
Gonoſt ő felöle az paraſt ruhában akkor ſenki nem vele,

Oli igen czudallia akkor magat Euryalus utaban,
Vallion mire velne Czafar ha igi latna mögia vala magabá
Bizon csak neuerſeg czuffag es ſidalom lēnek ő uduarabá

Tudó mind adigis hogi ſoha énekē bekeſegert nē hadna,
Miert vötte uolna Paraſt ruhat reā mig tölē meg nē tudna
De maſra mondanā mert tudó kedueben nekys Lucretya

Ruhaiat le vetuen á kik ű nekie hiu barati valanak,
Meg beſelle nekik hozzaia ſerelmet az ſep Lucretyanak,
Meli nagi felelembē előſör az vtan nagi örömbē uoltanak

Eſtis mongia vala bezzek nagi bolondſag uolt baratim e
n tőlem, Hogi ily ſerenczere egi aſon kezeben biztam
volt azen ſeyem, Maga az en attiam kis giermek korom-
ban nē igi tanitor engē.

Az aſon nepeket haylando kegyetlen vadaknak mongia
vala, De akkorő niluan attia tanitaſat el ſeleiterttem vala,
Mikor valaimat az nagi ſſag buzakkal ē meg terheltē vala

Meli rut ektelenſeg es meli nagi kiſſebsſeg en raitā eſet
uölna, valaki ēgemet az buza hordasban meg ő ſmerhetet
volna, Auagi Menelaus az kereskedesben ha ream talalt
volna.

Nagi kemeni törüenie vagion itt azoknak az kik paraž
nalkodnac, de ſeleſegecre ſnal nag'ob uag'ő haragia ſirſiak
nak, Egik vereſegel maſik ſegiuerrelis ellene al azoknak

De ha ſinten Menelaus meg engette uolnais eletemet,
Nem de kötözue nem küldöt uolnae az Czafarhoz engem
et, Meli nagi kialtaſſal es nagi czatogaſſal vittek volna
engemet,

Bezzeg

Berzek nagi bolondfag volt akkor en bennem ha most
an meg gondolom, Meli sok vesedelem allott feyem felet
hogi ha elo samlatom, Kibol Lucrerya altal lon ennekem
bizoni fabadulassom.

Oh te bolcz es nemes hiu afonyallat mit nem bizhatnek
read, Ha ezor feyemis volna ennekem miért nem bizna
am read, Latom hiusagedet nem oly alhatatlan mikes
pen az ingo nad.

Tudod feretnye az te feretodet megis tudod orizni,
Mert ki tudot volna illyen hamarfagal illye vtar godolni
Melliel keresoket az reitek helliekról el tudot volna muta
tni,

Teneked ayanlló az en eletemet aít kit te meg tartottal
Nemtulaidonitom bizoni en magamnak hogi elek ez vi
lagon, Nem kimellem toled higied Lucrerya az kit enne
kem attal.

Oh draga elmeyó tekintető giöniörúseges nieluó,
Oh sep feyer sinu tellies abrazatu ki csak okos befedő,
Vallion mikor lehet veled mulatafom igaz es hiu ferető.

Szep ayakaidat vig ferelmē vallió mikor czokolgatható
Szep ekesen solo repeső nieluedet mikoron halgatható,
Ket feyer melliedet oh en sinem lelkē mikor tapogatható

Bizoni kiczin dolog barátom akates amit te tauol lattal
Mēnel közelb lēnel annal febnék teczik ez afoni abrazattal
En az libyai Kiralne afonris nem mondó febnék ennél.

Nē czudaló en aít hogi Kádalis Kiraly az ő sep felefeget
Az ő hiu rarfanak akarta mutatni latna tellies örömet,
Enis örömet meg mutatná teneked Lucreryanak teller.

Meg nem beselhetē en kötömben neked az ő czoda sepr
seget. Tefē ertheted meg azē ferelmének mondhatatlan
örömet, Tudom hogi nē banod meg nē beselhetē ennek
giöniörúseget,

Igy befelgetnek Euryalus ketten tarsaul akatessal,
Lucretia dolgat nē mere közleni igi az ő feleiuel,
Senkinek ű nem hűn Sostast nem mere bantani befedeuel.

QARTA PARS,

Egy Pocarus neuő tiztes Ifiu legin Panonyabol vala,
Olygen felette az űep Lucretiat ezis fereti vala,
De Euryalussal az ferencze neki nem egi arant folgala,
Miert hogi űep vala gondola hogi űtet Lucretia feretne,
Mert vig tekinteti es niaias befede neki aűt ielentene,
Azert aűt gondola magaban az Ifiu hogi aűt meg kefertene,
Bölczen czelekedek leuelet felette vekoni harttiara ira,
Igen be kötőze hogi meg ne teczenek egi bokor vyolabā,
Szep Lucretianak niuita mikor be mene leaniokal tēplőbā
Iffutul veragot aűon el nem veue kit ő igen űegiente,
Az ven aűoni inte bogi rúle el uenne az nē nagi dolog lēne
El veue de egikleanianak ada többbe hoza sem veue,
Azon közben ismet valami tanulo deakok erkezenek,
Veragot el kerek leanioktul kőniē Kit tőlők meg nierenek
Leuelet meg latak kit az verag közöt be kötőzue lelenek.
Igen nagi keduekben deakok az előt valanak aűoniok-
nak, De hogi vduara lőn Szenasban Czaűarnak ők meg
giőlőttenek, Az űeguer főrgesben tőb giőniorúűeget az
vtan talalanak.

Igen fok giőlőűeg harag es iregíűeg közöttek tamat vala
Az vitezlő nepnek mikint artharnanak okot keresnek ya
la, Vyolaban talalt alnokűagot azert meg ielentettek vala
Hogi aűt meg oluafak űēmit nem keűenek viuek Mene-
laufnak. V hazahoz mene feddeűűel űitokkal űola Lucretia
nak, Vegre meg engede hogi meg erte űauat iambor ven
aűonianak.

Soha nem tūrhere hamar az Iffiuű panafűta az Czaűarnak
Iffiu meg eűkűuek hogi űoha nem űolna tőbűőű Lucretianak

De hitit meg sege mert ű mas leuelet ira ismet asonnak,
Farfangnak elein telnek közepiben ez dolog törtent va
la, Mikoron az Varas süntelē iatekban es vigafagban vo
lna, Asszonyok ablakban űffiak az vezakon hogi hagyga
lnak vala.

Gondola pocarus alkomatossagat hogi akoron io volna,
Czoda bölczefegel az írot leuelet viazban be takara
Hogi meg kesertene ha Lucretianak fereleme hozza volna
Aztis okofagal hoba be takarua ablakon be hagita,
Tűzhöz közel esek az ho az vyazrol leuelről el oluada,
Menelaus lata feleséget dorgala hogi leuelet oluasa,

Ebol meg ertheti niluan minden ember ferelemnek ere
yet, Ki mikor akaria sokaig mutattia nemelnek keduefe
get, Nemelnek visontag semmi okofagal nem hadgia elő
menter,

Ait módgiak nagi sokā hogi az bölcz embernek nem ar
that az ferelem, kit meg kel engednem azoknak kicnek
ollian nagi bölczefegeek Hogi csak igaz okos es bölcz erő
segben vagion giőniőrűsegek.

Ezeknek gazdagnak seginnek betegnek nincz semmi k
külömsegek, Ezek az phallaris rez bikaiabani bodogfa
gban elhernek, Kic közül alitom ez feles vilagon hogi nē
fokat lelhetnek.

Igaz dolog azért minden embereknek közönseges ele
tek, Keduelleg fiuókben igen vralkodik niluan az fere
tőknek, Kiket akar le uon kiket akar ismet tőle fel emel
tetnek,

Pocarusnak dolgat igen bölcz tanacznak vallion ki nē
módana, Ki sep viragogbā leuelet az vtan hoban hagitot
vala, De az io ferencze bölcz okofaganak ellene allot vala

Ezt haluan Pocarus hogi ű alnokfaga ki nilatkozot vala,
El főkek nē mere többbe meg maradni Czaárnak vduarabā

Nem esek karara ssep Euryalusnak Ifjunak el futása.

Nem heabá szoktak köz befedben Magiarok aét módani
Hogi ha az meli varat senki né ostromol kőniű aét még ta
rtáni, kinek szeretőye ninczen kőniű annak mindenkor
tűtő lenni.

Vala egi kis foros vezza Lucretyanak ő agias haza mellett
Honnat az kő falon fínten az ablakra akar kys fel mehet,
De nappal nem mere aét még keferteni mert ez csak eyel
lehet.

Történek azomban kelle faluyaban menni Menelausnak
Alkomatossagor kiuel ísmet ada Iffiu Euryalusnak,
Eyel istaloban mene tanaczabol amaz ven Sosiasnak.

Szenaban reitezuē igen varia vala hogi Sosias ielt adna
Dromo neuű folga iűni istaloban louaknak enni adna,
Csak egi kis hea lőn Iffiu Euryalust uiaual meg nem ere,

Hirtelen futamek Sosias hogi lara monda folga tarsanak
Had nekem az munkat menniel viseld gongyat te az mi
vaczoranknak, Mastan kel iol laknunk mert tudod erkő
lezet az mi fűsueni vrunknak.

Mikor itheron uagion iol tudod mint kemel tűlűnk ő mi
ndeneket, Afőniom io kedű mastan fűzet nekűnk ő ssep
draga etkeket, Menniel azert giorfan maid enis el meg
iek keűiczel mindeneket.

Monda dromo mindyart el megiek nam arra vagion ne
kem nagi gondom, Vram aétalanal hogi nem mint loua
nal en űrűmesben lakom, Bator soha tőbe onnat meg ne
iűyűn Istentűl aét kiuanom.

Felele Sosias hogi aét hallom tűled diczirem te dolgodat
Enis mar regen el változtattam volna az en fűsueni vram
at, De afőniom engem reggeli etkekkel giakorta tartoz
tarot.

Mastan itheron ninczen egiunk igiunk ez eyel mi fűmit ne
bankogiunk, Mig ő haza nem iű addig űrűlhetűnk nagy

vigan lakózhátunk, Egi egez holnapig nem ennenk meg
annit az mennit mást meg eünk

Dromo házban mene Euryalus latuan senabol el fel kele
Sofiat diczere forgalmatosságot ű neki meg kőőne,
Giorfan az kő falon űep Lucretyanak agias hazaba mene.

Latuan Lucretya űepen meg őlele ottan megh ezokol-
gata, Venus dolga vtan borral űep etekkel Euryalust iol
tarta, Keueset mulata mert az Menelaus azőban haja iuta

Hirt tőn ven sofias aőoni az eteket aztalrol mind el ra
ka, Rettene az iffiu nē tud mit tennye el futni akar vala,
De modgiat talala vra eleiben ki mene Lucretya.

Monda azt mar velem vala edes vram hogi te parafra le
trel, Hogi enni ideig akaratom nekűl te az faluban kestel
Kerelkedem hozzád ot talā valami leant te meg kedueltel

Tudom firfiaknak ű feleségekhöz nagi hitetlensegeket,
Mafut ne hali hogi ha az ketsegről akarā meg menteni en-
gemet, En mind etlen idlan várlak egicl velem im hozzá
tok eteket.

De az Menelaus kiűl az faluban imar vaczoralt vala,
Azert agias házban vgi mint farat ember ő igen slet valā,
Hogi meg keslelhetne viőont ő nekie monda űep Lucrertia,

Rosallya neuő falubol iobagiok ma borokat hozanak,
Erőfsen diczerek de azok en tūlem meg nem kőstoltatanak
Ierőnk az pinczeben kőstolliuk meg űket ha ioknak tala-
ltatnak.

Iob kezeuel giergyat bal kezeuel penig uranak kezet
foga, Az alső pinczeben kerten egi mas mellel igy me-
nenek ők ala, Gondola hogi elment immar Euryalus vrat
ifmet fel hoza.

Mas napra kelenek az vra aőt hifem ketseges vala hozzá
Mert az veza felől kű fallal ablakot be ezinatatta vala,
Az kufar hazatis onnat el vonata honnat befelnek vala.

Latvan az szeretők ezen mind az kettő igen el busulanak,
Nem felelhetik el az ő szerelmeket sokat gondolkodanak.
Esenben pandalus felől való tanacz iuta Euryalusnak.

Előb Euryalus semmikeppen hinni pandalusnak nem me-
re, De hogi ő latnaya sepe Lucretyaual külömben nem le-
hetne, Akkor az keszeges oruosságot vgi mint bölcz or-
uos elő veue.

Giorfan ballasara pandalust hiuata mellette le ültete,
Ketten maradának mert folgait ottan mind feyenkent ki-
küldte, Kire hogi az miért hiuatta senkinek asit meg ne ie-
lentene.

Hogi teneked erről folliak monda neki giakorta el veg-
eztem, De meg nem lehetet mert te hiusegedet annira
nem esmertem, Mast immar meg mondom mert sok bara-
timtul iamborsagod ertettem.

Iol tudod mi legien az emberek közöt az ferelem hatal-
ma, Nem tudom vetektül vagi penig erőtül vagion ő bi-
rodalma, Nincz oli erősemer kinek siue vagyon hogi
nem volt vele gongia.

Mindeneknel senteb az ő ideieben az Daudid Kirali vala
Ő fia Salamon bölcz es mindeneknel Samsomis erősb vala,
De azert egikis ferelemtől magat meg nem vonhatta vala.

Felgiulat elmenek gonoz ferelemnek ez penig termes-
feti, Hogi mikor tilalma vagion akor nagioh sokkal gers-
iedezele, Semmi oruofaga nincz töb hanem mikor vele
ő szeretőye.

Voltanak regenten az mi időnkben is firfiak es asioniok
Kinek szerelmeknek meg tiltasa miat törtent fornyu hala-
lok, Visontag az egiút való löttel vtan el mult nagi buz-
gosagok.

Nincz ioh az embernek mint ideiekoran engedni fe-
relemnek, El vesiti eleter vala ki ellene vezertő az vizek-
nek, Sokkal batorfagosb mindnizraast menteben bocza-
ttya az feleknek.

Ezt

Ezt azért beíellem hogi nagi íerelmemet te nekéd megí
íelenczem, Kiben ha akarod lehet túled nekem igen nagi
íegetíegem, Az mi hazon ínnét kóvetkezik aztis renek
ed meg beíellem,

Nem tudom mi dolog igen meg íerettem en az íep Luc
cretyat, Kiben ninczen vetkem mert íerencze bírja em
berek akarattiat, Kinek bírodalma vagion mindeneken
kik uannak az egh alat.

Azt alitom vala en az írt lakozo affonyalatok kózul,
Hogi elmeiekbénis azt vííelik az mit lattam az ó íemek
ból, De mint ha etető volna ó íemekben vgi íataró eíektől

El ííítem vala en bízonial hogi íeret engemet Lucretya
Mikoron ú kegies íemeiuel giakran ream tekíntel vala,
Víííontak hogi íííet íeretnem íepíege arra keíerít vala,

De eíemben vóm en hogi az haloban heaban rekeííet
tem, Az vtan hogi óis engemet íereííen mind azon ígie
keztem, Nagi íok írafommal es kóniórgeííemmel ímmar
aítis meg nííertem.

Fel giulat az aíoni en peníg geryedek mind az ketten
el veíünk, Ha mi életünknek hóííabítasara oruofagot né
íelünk, Hogi ha mínekünk te az mi íerelmünkben nem
leííeí íegedelmünk.

Vra az ócezeuel nem kótlómben órzik mindenkor Lucr
etiat, Mínt az erós Sarkani kolkos Szígeteben órze az
arani giápýat, Es az három feyű Cerberus túntelen órzi
pokol kapuiat.

Sok ídőtől fogua íímerem ímmará az tí hazatok neíet,
Neméííek gazdagok vattok íol hallottá en az tí híreíeket
De bar Lucretiar ne íathattam volna az tí attiatok íiat.

De vallion kí lehet ellene alhato az gonoz íeretetnek,
Kí nem valaítasból ha nem törtenedből ada az íerelemnek
Mínd ketten gióíródónk es alatta vagiunk mínden veíe
delemnek,

Iol lehet meg eddig igen el reitettük az mi nagi szerelmünket, De ha ez vranis elnem fedezhettük el veštíuk mi feiúnket, Hate meg nem tartod ekes tanaczoddal mást az mi életúnket.

Talam meg lehetne tólem hogi magamban ást en meg enihitené, Te nézetlegódnék hireiert neuert bizoni megis miuelnem, Hogi ha háfnatokra es tiítelegiekre valonak en ést velnem.

De Lucretyanak meg dihot szerelmet imaran iolefmeré Vagi magat meg olne ha innet elmennek vagi meg keresne engem, Az te hazatokat es nemzetlegióket így meg kifebitenem.

Ez volt az en dolgó kyt te hiuslegednek akartam megh mondani, Mást kerelsőnk vrat kiuel az gonofat tudgyuk el tauoftatni, erre segetseget te naladnal többet nem tudok kit keresni.

Magamot en neked ayaló igerem attyamfia Pandule, Enged szerelmúnket ne legien ennelis incab geriedezese, Ha egíút lehetnék ne talá meg főnnék fiuónk geriedezese, Tudod minden rešet es mindē izrafat Menelaus hazanak Tudod ástis mikor valahoua legien vta őnnen maganak, Tudod mikor vihecz be komorayaban engé Lucretyanac Menelaus őcze czoda főrgalmatos őrizőye áffonnac, Minden befedere es tekintetire uigiaz Lucretyanac, Minden neueteset es főhazkodasit meg nezi Kire uannak,

Ha lehetne rúted niluan meg kellene ez embert iaczot tatnunk Mikor Menelaus tauol lešen akkor egé malsal ta naczkoozunc, Aztis el iktassad mind az tób őrzőckel hogi ne legien bantafunc.

Tudó hogi teneked hífen Menelaus es fadat meg fos gadgia, Talá Isten adgia hogi Lucretyanis az tekezedben bizza, Kit hogi ha meg miuel te altalad lešen vtone fába dulata.

Sok io.

Sok io következik kit meg érthet ebből az te bölcz oko
fagod, Mert az te hazatok tisztelget ezzel te joban meg
tarthatod, Az mi szerelmünket te el fedezheted Lucretiát
meg tarthatd,

Egy evel ha nekem titkon engedtetik nem art' Menela
usnak, De ha ez nem lehen vranam fővele ha lehen az
assonnak, Mindenek meg tudgyak es nagi kisébsege le
fen ti hazatoknak,

Gondolliad de meli nagi nevetsege lehen ő raita az kő
fsegek, Az egez varálnak segienere esik nem csak az
egy nemzetnek, Latod nem esik iol dolgunk ha ellene tu
sakodol te ennek.

Ne talam mondanád hogi meg hallion incab fegiuere
vagi mereget, De iai bizoni annak ki meg fertefteti ma
gat az ember verrel, Es az kiczin verket hidgied meg bú
nteti Isten örök halállal,

Nem io az gonofat meg öregbiteni de io meg kifsebite
ni, Az ket gonoz közzül főklek az kifsebet mindenkor
valasztani, Mint hogi az iok közzül az nagiob iot ioktak
mindene valasztani.

Nekünk minden vónk valahova nezőnk mindenút ve
fedelmes, Ez az kit mutatot talam te általad nem lehen ve
fedelmes, Kiuel mind ő neki mind penyg ennekem nem
keues hánót tehez.

Igen meg busultam hogy latom győtrődni az asont en
myattam, Hogi nem mint tegedet vnatnalak incab giő
löseget keuannam, De tőle nem lehet en sem hagihatom
el azt en magi iol tudom.

Semmi remensegünk bizoniara ninczen minekünk ele
tünkben, Hegy ha az mi hitünk fogiatkozast talal az te
mestersegedben, Es nem viseltetik az te bölcz gondodal
elmedben czendesegeben,

Mást azért segítez meg minket íó hírünkben tartz meg
nemzetsegedet, Io tetemeniedert hogi haladatlanac te
ne alicz engemet, Azon igikezem hogi nagi fő emberre
tehesselek tegedet.

Tudod hogi en kedues vagiok az Czaſarnal neked mis
odét nierhetek, Most pedig eskööm es az en hiremre ne
ked fogadst teſek, Hogi tennem magadnak es marad ki
dnak fő ispanſagot ſerzek.

Az mi ſerelmünket magunkat hírünket en teneked ayz
anlom, Te nemzetſegödnek hirtet tiſteſeget az te hited
re bízom, Te tathacz meg minket csak tevéſthecz elis
magunkat read hagiom.

Mofolodek ezen hogi halla Pandalus egi keueſet halga
ta, Monda hogi im ertem de bizoni akarnam ha ez nem
törtent volna, Nektek engedné kel hogi ha mar köſtetek
az dolog ebben vagion.

Tudom nemzetſegem hogi ha nem engedek eſik nagi ſi
dalomban, Feyenkent miatta leſünk nagi ſegienben es
nagi botrankozásban, Latom hogi geryedet es ú magana
kis ninczen bírodalmában.

Hogi ha nem találó eleit meg oly nagi buſultaban magat
Auagi az ablakon az ſerelem miat ala hagittya magat,
Latom hogi né nezi ſem hirtet ſem neuet ſe pedig az ő vrtat

Sokat ő ellene ſoltam ſidalmaſtam lagitani akartam,
Mindeneket vrtal eretſed ő neki ſemmit nem haſnálhattam
Te vagi elmeyebé teged kiuan gondol kinigé czudalkoſta.

Giakorta engemet hozzaia ſoltuá Euryaluſnak módor
Mint ha ő nem volna az ſerelem miat annia meg változot
Kinél tiſtáb okosb aſönyallatot egi város nem tartot.

Oh meli czoda dolog hogi az ſerelemnek vagion ily na
gy ereye, Es az ébereknek ú terméſetekben illyen erős ha
talma, Kinek oruoſaggal ſükſeg volna maſtan ha athat
nek ellene

Mondom

Mondom en magamis hogi mas vtat ezben bizoni nem
talalhatok, Ha nem azkit tennen magad mast mutatal ab
ban kel maradnotok, En erette lesek nektek hirre tetem
ha modot talalhatok.

Nem illic en hozzam tited ez dologert hogi valamit ki
vannek, Czak hogi ez fele hirt es reyank iouendó neuet
tauoztathatnek, Euryalus monda bűn volna ha azert ne
ked ioual nem lennek.

Az mit meg igertem az sű Ispanfagot hidgied neked m
eg főrzöm, Czak hogi el ne vesesd azt az meltosagot tū
led ha en meg főrzöm, Felele pandalus czak ahol ne legiē
eredeti nem vessem.

Ha ream nezendő sabadon akarom hogi ennekem adz
ssek, De illien ok alatt nē akarō senki nekē kötelestessek,
Hogi ha hired nekűl az meg lehet vala örömezt azon valek

El megiek már tited azt mondgia Pandalus legy nagi io
egességben, Te es azonkeppē Euryalus mōdgia legi nagi
io egességben, De nagi gondod legiē hogi egiūt leheššünk
legi erte mindenekben.

El valek pandalus Iffutul es ezen felette űruendezek,
Előfő hogi illien ieles fő emberrel ő meg ősmarkedhetek,
Masodfő őrüle hogi az tartomaniban fő Ispanna teternek.

Czoda keűsaga az meg igert tiftre az pandalusnak vala
Iol lehet befeddél mint ha nem kellene azt ielengeti vala,
Asoni allathoz hasonlo erkölczze ő neki ezben vala.

Oh meli czudalatos es meg merheterlen az Ištēnek tanas
cza, Hogi ő ez velagot ioknak gonofoknak egi arát őfő
gatta, Meltatlanoknakis az meltosagokra utokat meg nia
totta.

Sok rend es gradicz tugia minden ember vagion az ne
mességben, De igen keűsest talalō ki igazan iutot volna
ezekben, Hogi ha iol meg haniod ueted eredeti ezeknek
mindenekben,

Minden orfagokban azokat alittiak mast igaz nemesse-
nek, Az kik szabadfagal es nagi gazdagfagal felettre be-
uekednek, Noha az gazdagfag ritkan iar melleste az iam
bor vitezsegnek.

Koborlas vfora es az arultatas fokat nemellit meg
Sokat hizelkedes hazugfag uit elo fokat vndok fosuenfeg
Nemelliet oldogles es felesegeknek verke gazdagitor meg

Igen ritkan vagion aki igassagal giõithellen gazdagfa-
got, Azt tarttiak ki minden fele füuet kafil az rakhat na-
gi aztagot, Akar honnat legien nem kerdik hol vorte cz-
ak legien fok iosagok.

Az gonoz giuitõues gazdagfag iutalma hidgied hami-
ssag annak, Ki az mas velagon igen nehez terhe leßen,
az gonosoknak, Azert csak ast tartom igaz nemeseeknek
kik vitezssgel talaliak.

Nem böezülöm bizoni az draga ruhakat es az nagy Palo-
takat, Falukat louakat draga sersamockal kesitet vaczo-
rakat, Mert ezekben latom fokior vralkodni valami bol-
ondokat.

Tudatlanfag azert az ki mind ezekben veli az gazdaga-
fagot, Mert im ezt iol hallod minden fele uerek lelhet ma-
st nemesseget, Az mint im pandalus csak keritesere ni-
ere mast nemesseget.

Nem fok ido muluan esek haborusfag kiüül ot az faluban
Mert Menelausnak iobagiát meg õlek az õnnön faluiban
Szükslegtõn ki menni hogy õ törven ferint veget tenne
azokban.

Monda Lucretia tudod edes vram hogi te nehez ember
vagy, Te nehez igerõ uton louon menni mert mastis be-
teges vagi, Keres egi poroskat kölczõn talam Kõnieb ho-
gy te ven erõten vagi.

Haluán Menelaus tudakozni kezde holot talalhatnanak
Felele pandalus hallom hogi io uagion Iffiu Euryalusnak,

Hogi ha'paranczolod en magam el kerem mint ha kernem magamnak.

Monda Menelaus akaró ha el megí pandalus méte mene Euryalus kónien louat neki ada magaban est felele, Te azen louamon en felesgeden igetek Menelaue.

Azt vegeztek kösítők estue niolcz orakor Euryalus ot le nne, Es rea halgatha mikoron az házba pandalus enekelne Menelaus louon ott hamar el mene pandalus el kesite.

Astony agyas hazban Euryalus kiül az ielt csak alig varia, De nem halla az ielt az ora peniglen immaran el mult vala, Achates azt mondgia hogi meg czufultator ki uel ott ketten vala,.

De neheznek teczek az sok varas vtan gondola hogi el menne, Hol egi hol mas okat az kesedelemnek forgattya elmeyeben, De hogi Menelaus öcze ielen vala pandalus nem enekle.

Semmit nem alufik Menelaus öcze czalardsagtul igen fel, Ne alugiunke mar pandalus ast mondgia semmit ez eges eiel, Bizoni en alhatnam mert amint aranzom vagion imaron eifel.

Czodalkozom raitad hogi Iffukorodban ili termesetöd vagion, Kik veratta fele alhatnak azokon faraz nyauas Iya vagyon, Nem tudom mit vigiaz ierunkel imaron fin ten ideye vagyon.

Möda hog' meniükel bator de előfor lasuk meg az aitokat Iaruluan azokhoz mind azokban vete ő ott nagy lakatok, Vala egy nagy valis kiuel be farolni foktak vala aitokat.

Kere hogi pandalus vassat fel emelni ő neki segitene, Mert oli sulios vala hogi ast ket eberis nehezen fel emelne Halus Euryalus mar hogi be meherne lehehetetleneke vele.

Felele pandalus az Iffu leginnek kitöl felj mast oly igen

Míne meg östromliak az hazat hogi járlok az aytokat ily
igen, Hisem azért lakunk belől az varasban hogi beke-
uel lehetneek.

Mellette uannak tőlök kiuel hadakozunk az Florentia-
yak, Ha ellenségtől felé ez egi hazban teged könnyen me-
egh találhatnak, Hogi halopotul felé azok ellen aytok
iol be járulua vannak.

Faynak en vallaim bizoni en az terhet mastan né emel-
hetem, Törődőtis vagiok tereh vifelekre örömet nem es-
merem, Emeldfel vagi hadel mert bizoni nem lehet ezbe
li segetsegem.

No am iaryon monda Menelaus öcze bator imar el me-
nyönk, Achatesnek sola Euryalus hogi meg egi ország it
legiönk, Talam azonközben valaki meg nittyá bator ös-
tan el menniönk,

Felette meg vnta vala mar Achates Euryalus varasat,
Arkoza magaban hogi miulta kellett meg sakafrani almat
Ötan né kesenek egi kis hassadekon meg larak Lucretiyat

Iffiu oda mene monda egessegele ltké bep Lucretya,
Haluan est az asoni igen meg iyede akara el futnya,
De batorasgot uón á fele indula kerde kiczoda volna,

Felele az Iffiu en vagiok ferelmem az te Euryalusod,
Nisd meg en örömem regen varlak teged vagion éfel iol
tudod, Szauat meg ösmere de mig nem lathata nem nita
fel az aytot.

Nagi munkauul ostan ot az retezekből lakatokat ki fede
De hogi az nagi tamaš vassakat aytokrol ő el né emelhere
Czak ket lab niomnira nehezen az aytot ő ker fele fesite,

Igen meg sörítuan magat Euryalus az ayron be sörula,
Barattyat Achatest kere hogi istrafat onnat kiüül allana,
Lucretiyat kapa sepen meg ölele igen meg czokolgata.

Akkor Luctya ő kezei közöt nagi hertelen meg hala,
Nem tudó örömtül auagi felelemtől de sine meg heruada,

Rettene az Ifflu nem tud mit tennie okat nē találhata,

Monda ő magaban ha őtet itt hagiō halálra melto lelek,
Ha vele maradok enis bizoniara ő miatta el veslek,
Nē tudok mit tenni bizoni minden felől veszedelēben lelek

Oh te bodogtalan szerencze menyé mez két ānye mereg
benned, Meli sok veszedelmes halálban forgottam giakor
ta en eretted, Czak ez vala hya hogi vgian kezemben be-
retómet meg öllyed.

Miert hogi engemet incab ő előtte regen te meg nem öl-
tel, Miert hogi az fene fluo Oroslannak torkában nem
vetettel, Miert te kegyetlen mint ő neki incab hogi enne-
kem kedueztel.

Szerelmet meg giőze halálat nem fana a; a fonial marada
Az meg nem holt testet agiáról fel veue fepen meg czoko
lgara, Sok könyv hulatással es fohaszkodással ő nekie eít
monda.

Oh en vig szerelmē lelkē Lucretya hol mostan az te esed
Hol vannak fuleid es vig tekintető fep sekete femeid,
Miert nē neš ream nē hallat nē felelő mikor ő folok neked
Mosolodgial ream mint az előt foked en vagiok te elő-
tted, Te Euryalusod vagyok kezeimmēl ki ölgetlek
tegőd, Oh en fiuem lelkem elise auagy haluan forgatlak
maftan teged.

Miert nem mondottad hogi meg ölöm magam halni ha-
meg akartal. Ha folni nē akaró maidá által útom oldalambé
a; kardal, Hogi egiút vegie ki lelkünket az testből im az
kegyetlen halal.

Oh en vig eletem en giőniörűsegem es kedues remen-
sem, Tellyes nyugodalmam igi vese el imar te veled az
en feyem, Meleg a; te testöd lelket erjek benned nem hol-
tal meg aít velem.

Emeld fel femeid es ekes feyedet életének viraga,
Miert nē foli nekē igi fogacz volte be engē agias hazadba

Ez volte az öröm es az niugodaló kire engē hıuattal,

Keli fel teged kerlek oh en niugodalmam tekincz Euryalusra, Euryalus vagiok miért nem neš ream az te vigaságodra, Azon közben nagi fok künihulatafokat hullata homlokara.

Mint ha rosa vízzel meg ötöftek volna az asoni fel serkene, Mint nehez alombol fel oozodot ember femeit fel emele, Lata feretöyet monda holot valek ferelmē Euryale

Miert nem engeded hogi en ez velagbol most ki mulhatok vala, Az te kezeidben valek bodogfalmast meg halhatok vala, Illy igen kiuannam mig túled el valom lelke-mnek ki mulasat.

Ezeket meg monduan az agira mind ketten ök egiút indulanak, Holot ege ez eiel vgi mint ket feretök egi massal mulatanak, Mint az Troyabeli Hayoban Parissal Ilona mulatoznak.

Marsnak es Venusnak nem volt illlyen kedues egik masiknak mondgiak, Szep ekes befedel mongia Lucretia ismet Euryalusnak, Te uagi Hayamedes te vagi Ipolitus nekem Lucretyanak.

Euryalus mondgia nem volt polexena bizonnial feb nialadnal, Elöttem volnais incab feretnelek bizoni teged vesnufnal, Noha sepfegeröl nagi fok diczireti vannak az Poetaknal.

Neha sep orczayat neha sep femeit igen diczeri vala, Neha feyer testet hol nem latta volna ő tekinteli vala, Bizoni febnek lató hogi nem en magában regen alitó vala.

Illyennek lattia volt Anteon Dyanat kut fön az főrodesben, Semmi tagok ninczen kit nem diczerhernek ez asionnak testeben, Ki lehet feb feierb ennel ez asionnal földnek kereksegeben.

Meg meneköttök mar az vesedelemtől oh en fiuen ferelmem,

relmem, Mi lehet oli dolog kit erted en lelkem bizon el
nem szenvedne, Oh te fep ekes mely es en ferelmének ket
fep edes czecezy.

Titeket tartlake vallion ti vattoke mast az en kezeimbē
Oh te fep sima karok io illatu tagok ti vattroke őlemben,
Kés uolnek meg halnom hogi nem keduem segnek illien
nagi őrómbenben.

Te uagie melletē vagi alom iaczottate mastan engemet,
Igaz giőniőrfűseg vagione en bennē ki vigaftal engemet,
Bizoni vgi alitom hogi nem csak az alom fogta meg en
elmemet.

Oh giőniőrfűseg es czokok mezzel folio edes őlelgetesek
Oh mely igen bodog es mely nyaiafagos ferenczeben
mast elek, Senkit ferenczesbnek nalamnal nem mondok
ha giakorra igi elek.

Oh rőuid eczaka giőrfűfagos orak miert hogi igi siettek
Miert őrómunket valami keuelfe hogi meg nem keslelitek
Adgiatok oli hōffu eyet mint Alehmenomnak regentē en
gettetek.

Soha rőuidebnek nem teczet ennekem ennel ez eczaka
nal, Iol lehet en fokfor voltam dacyaban az britaniufok-
nal, Mondgiak hogi az eyel fokkalis rőuideb hogi nem
mint it hazunknal.

Igi beselgetenek Iffiu Euryalus az fep Lucretysual,
Es igi mulatanak őlelgetesekkel es giakor czokolassal,
Őfue őlelkeduen ők igy mulatanac eges eyel egi massal.

Meg nem alut vala az ferelem benne vtanna az dolo-
gnak, El nem farat vala regi nagi ereye az ő keuanfagok-
nak, De mint az vy földbol fel iőuő veragok incab megh
vyulnak.

Az eyel el muluan haynalban kelenek egi mastul el va-
lanak, De naponkent őrzők Lucretysa mellet incab soka-
futanak, Kik miat egi massal sokaig az vtan ők nem vige-
adhatanak,

Erős az ferelem myndeneket meg győz ellene semmi
nem al, Nem lehet oly erős ki által magának bölcsen
vtat nem talal, Azert az vtannais sokfor egiút lőnek en-
nek ereie által.

Quinta Pars.

*Post quam nulla datur coeunda copia nuptam
Deserit Euryalus Candide illa Regat.*

Eugenius Papa Romai Czaſarral akkor meg bekelt vala
Euryalusnakis Czaſarral Romaban keſűlőye kel uala
Iol lehet titkollia mind az alta aſoni aſt meg hallotta vala,
Mert vallion mi lehet olygen nagi titok kit az ferelem
nem tud, Ki lehet oli okos hogi ki meg czalalhaſſa az őns
nőn feretőyet, Azert Lucretya haluan meg rettene ira
illien leuelet.

Lucretya Euryalo.

Haragunnam read hogi ha az en ſiuem te read haraghat-
nek, Hogi te akaratod utra keſűleſed tőle el titkoltatek
De hogi te ged incab en magānal ſeret felne indultattatek
Miert hogi ennekem vitez Euryale eſt meh nem ielente
tted, Czaſar hogi el keſűl kiuel tenekedis tudom hogi el
kel menned, Houa legiek en el kinek hacz engemet hogi
nem viſeſ el veled.

Mit regiek niaualias ha az en ſerelmem te tūled el hagia
tik, Kiben niugofik meg en el buſult ſiuem ha tūled el
taozik, Ket napot nem erek te ereted lellem teſtemből
el ki mulik.

Kőniőrűl en raitā kőnihulataſimban meg aſot leuelemert
Az te iob kezeder es ennekem adot tellyes igaz hitedert,
Ha tūled valamit erdēlettē ſani meg ēgemet mind ezekert.

Nem kerlek en arra hogi it maradgi velem de hogi el vi-
gi engemet, El nem marathatok ſemmi keppen tőled iol tu
dod ſerelmemet, nem nehez dolog ez ercz meg tanaczo-

mat ebben io modod lehet.

Tettetem magamban mint ha fent egi házban mennek el
estue fele, Czak masod magammal ven asonyal lesek vgi
indulok a fele, Küldel ket auagi harom solgaidat akkoron
tes afele

Nem nagi munka lefen nem allok ellenek ragattaszel en
gemet, Ne alicz magadban hogi illy ektelenseg nem illet
ne tegódet, Nam az Pryamusnak haisigi talalt felesfeget
maganak.

Ezzel boffusagot hidgied en vramnak igen nagiot nem
tesesz, Bizoni az halalis el valaszt o tole hogi ha te el nem
visez, Kiuel te magadnak banatot ennekem nagi gialaza-
tot ferzesz.

De ne legi kegietlen hozzam Euryale hogi ha ferecz en
gemet, Ne hadgi az halalban ki magammal incab feretlek
en tegedet, Kire Euryalus sep Lucretianak ira illye leuelet

Euryalus *Lucretiae.*

Ez volt oka hogi en vtamat tirkoltram Lucretia te túled
Időnek előtte hogi tennen magadat felette ne giótör-
yed, Tudom erkölczedet hogi te az banatot soha megh
nem törheted.

Ne veld azt magadban hogi el nienuen Czasar többé mar
ide nem ter. Ha finten hazankban megiónkis erre kel iö-
nne mas vtra nem ter, Ha masra menneis hidgied hogi fe
retöd hozzad visontag meg ter.

Ne engedgie lsten nekem hogi mehessek soha az en ha-
zamban Hanem mint Vlisses reuelgő budoso legiek mind
ez vilagban, Hogi ha nem iöuendők visontag te hozzad
Szenasnak Varosaban.

Semmit ne feli azert ne haddel magadat viuly meg te er-
ődben, Ne giótörd testedet vigasztald siuedet eli addig na
gi örömben, Az ragadas felől nem hafnos teneked az mit
irf leueledben.

Gondolode hagi így lehetne ennekem nagybó józsiórú-
fegem, Mint hagi ha tegedet süntelen vramban viselhet-
nelek velem, De tíftelegünkre nem keuanlagomra kel en-
nekem gondolnom.

Nem erdemli tölem hitem tíftefsegē hagi est miuelliem
veled, Ki miat fegienüllion es meg kífsebüliön az te hired
neued, Tartozom en azzal es hagi io tanacz legiek min-
denekben teneked.

Tudod nagi nemzet vagi mindenek böczülik az te ne-
mesegedet, Szepnek femermesnek minden nemzet közöt
mondgiak az te neuedet, Nem csak Olaf ország de mind
Magyar Nemet halotta te hiredet.

Erted hatra vetnem higied Lucretya az en tíftefsege-
met, De ha el ragadlak meli nagi fidalommal illetem ne-
mzetedet, Minden öfmerőid es barátid közöt meg rutit-
lak tegedet.

Anyad te myattad esik türhetetlen keferő nagi banatbā
Az te gonof hired el teried hertelen mind az egei oragbā
Kik teged öfmernek gondold meg mit mondnak felőled az
varasban.

Ihol Lucretya kit Brutus tarfanal tíftabnak alitanak,
Az görög Vlisles felesgegenelis femermetesbnek mondnak
Kar volna te neked illien vndok neuel magad kífsebitened

Nem illik hagi lenne Lucretya neued hanem inkab Me-
dea, Ki hazat el hagiū attiat el aruluā lason vran indula,
Oh meli keferőfeg hagi ha aít hallanā azen fiuembē volna

Meg az myferelmünk titkon vagyon nalunk mast
mindenek diczernek, Az el ragadafnak vtanna hertelen
fel indulnanak ezek, Mennie dicziretben vagiunk tiz an-
nira fidalalmazanak ezek.

No had iarion hirünk gondold meg ha veled keduem fe-
rint elhetnek, En Czaſar folgaia leuen karom nekül töled
el nem mehernek Mert ő töt gazdaga ő töt hatalmasa elle-
ne nem verhetnek.

Hogi

Czaſar mint egi fiat naponkent meg latni megien meg viz
gaſtalni.

Sok oruofagokkal ſüntelen az Czaſar ötet oruofoltattia
De Lucretyanak leuelenel ſemmi több neki nem haſnala,
Kiből ſeretőiet egelleſeben akor lenni értőtre vala.

Ez meg kőniebite valami reſeből Iſſhunak niaualiaiat;
Agyarol fel kele mert valamenire meg erőſite labat,
Es meg ekeſite vitezkedefeuel Czaſar Koronazattiat.

Koronazat után Romabol az Czaſar iſſue Petruſiaban,
De hogi még ereie iol meg né iőt vala ő marada Romaban,
Onnat el induluſa csak vekoni erőuel iſſue Szenas varasbá

Lata egi nehanſor az ſep Lucretyat de vele nem ſolhata
Leuelet azért űk giakorta egi maſnak irogattanak vala,
Az el ragadaſrol nagi ſokat egi maſſal ők titkoltanak vala

De harmad nap muluan lata Euryalus nem lehet veg do
lgaban, Izene aſonnak hogi nem marathatna imaran az
varasban, Előbi örömmel lőnek mind az ketten ſockal pa
giob banatban.

Azó loua hatan Iſſu Euryalus imar forgodik vala,
Igen nagi ſomoru ſiuel Lucretya ablakrol nezi vala,
Keſerő ſiraffal kőnihulataſokkal egi maſra neznek vala,

Egienlő ſaidalom mind az kettő lelket fellelte giőtri vala
Kik az ő ſiueknek ſakadaſat imar magokban erzik vala,
Mint lelek az teſtül nehezen egi maſtul űk el valtának vala

77 Meli igen iſoniu ſaydaló az halal az ki meg né koſtolta,
Kic egi maſ ſeretők el valaſat hogy ha ſiuebē meg gödolia
Eſeben veheti io lehet az teſtnek nagiob keniat lathartia,

Giőtrődik az lelek el hagiua az teſtet vgi mint ő ſeretőiet
Lelek el tauozuan az teſtis el hagia kennal erzekeſeget,
Czak egik ſenuedi az maſik né erzi oſtan az kennak terhet

Bőtez Ariſtophanus az ket baratſagos ſirfiakrol azt mo
ngia, Hogi noha ket teſtek vagion de ket teſtben mar cza
ak egi lelek vagion, Azert ezekrőlis bator minden ember
vgian ezent alicza
Ebből

Ebből kővetkezik hogi nem az ket telek tauozik el egi
mastul, Ha né az egi telek ki kettőbē vala ualanak egi ma
stul, Egi elme es egi űiu ki kettőbē vala űakada el egi mastul
Minden erzenefeg tőlők el tauozek erőssen űirnak vala
Az ő orczaiokban az nagi banat myat ver nem marador
vala, Ha kűnihulatafok nem lattatot volna holtak mos
nthattad volna.

Vallion ki mondhatna es ki irhatna meg az ő nagi bana
ttiokat, Ki gondolhatna meg az ű tūrhetettlen nagi űomo
rufagokat, Hanem ha hozzayok hasonloknak mondom
az regi űeretőket.

Az ~~P~~Phaetiaus mikor Görögőkkel ment vala Troya ala
Felesege latuan űep Leomedy a ottan földre borula,
Ver hertelen valo banatnak myatta orczayaban né vala,
Mikor ő meg erre hadbā előőrīs hogi vra meg holt uolna
Igen meg búfula es meg keferedek Parist atkozza vala,
Nem sok űdő mulua keferűsegeben halala törtent vala,

Phenetyabeli Dido Eneastol mikoron el hāgiatek,
Az ő nag' űerelme fel geriet lelkebē soha meg né niukhatek
Az őnnen kezeuel Eneaf Tōriuēl űiue által veretek.

űűiu Euryalus hogi űemei elől ű neki el tauozek,
Földre le borula az űep Lucretya űűmet fel emeltetek,
V agias hazaban hogi lelket vehetne űanioktul vītetek,
Nagi sok űdő mulua fel űerkenuē űűmet agirol fel emel
tetek, Mindē egeseget le vete magarol űiue bantaban eűek
Mind halalaiglā czak polgari modira valo kődmēt vīűele.

Senki neuetefet űem trefa befedet az vran nem halhatta,
Sēmi enekleűet űem penig őrōmmel magat nem vīgāűtala.
Miglen az űűntelen valo banat miat eűek nagi nīaualiab an
De miert hogi tőle eűe es elmeie immaran tauul vala,
Vīgāűtalalt neki űōmfedi barati mar nem arhatnak vala,
Az ő keferedet annya keze kőzōt lelket el ki hozata.

Az Euryalus hogi űeretőyenek el mene űeme elől,
Senki nem hallotta ű neki menteben befedet űemmi felől,

Gör. Lajosi

De csak gondolkodek ssep Lucretyahoz valo terefe felől
Hogi onnat el iúue Iffiu az Czaſarhoz iúue ~~Met~~etrusiaban
Es onnet Czaſarral az ~~Fery~~aban es iúue Mantuaban,
Töb fő Varafokban es Baſileaban vegre Magyar Orſagbá
De mig elheteis ſoha niugodalma nem lön Lucretyanak,
Ha nem minden eyel almaban kóuete vtat Euryalusnak,
Mikeppé az iſiu mindenút kóuete vtat Sigmód Czaſarnak
Haluan Euryalus aſonnak halalat igen meg haborodek,
Felette keſerues banattal mindniaraſt gyaꝝ ruhábá öltözék
Soka ſemmi dolog vigaſtalara neki nem talaltatek:

Nem ſok údó muluan egi ſep leant Czaſar öneki ſerzet
vala, Herczeg nemzerſegből ki tiſta elető böcző erkül-
czú vala, Kiuel holtaiglan Iffiu Euryalus kedue ſerint elt
vala,

Senki hazukſagnak valaki oluáſſa ez dolgot ne alicza
Ezek peldaiabol az ki iol meg erti niluan meg taulhattia,
Hog: aꝝ ſerelének meregel meg tiltot poharat meg ne igia
Az ragalmazó ſiu tauul legien inner es az gonos íreg
ſeg, Nem azoknak irtam kiben vralkodik az balgatak
keuſſeg, Es akiket ebből regen ki ſaraſtott az reſt es tu-
nya venſeg.

Iffiak en ſeleim Iffiaknak haſnokert ezeket öſue ſettem,
Kik vtan ballagni mindenkorő ſokot az kegietlen ſerelē
Hogi attul meg tugiak magokat őrizni csak aző igiekeſtē
Kepet abrazattiat maga viſeleſet termetitis meg írom,
Miről őſmerik meg hogi el kerúlheſsek Iffiaknak meg mu-
ratom, Mert csak ~~preayok~~ vagion ez enekben ſorgalma
tos nagi gondom.

Giermek az ſerelem mezeitelen iryak nincz ű neki ſa-
kala, Szeme vak őneki hailando kezei valan vagion kett
ſarnia, Oldalā ő tegze ſok merges nylai kezebē egő ſaklia
Iryak giermek kepben mert az ki bölcz okos aſt el ta-
uſtathattia, Csak aꝝ giermekkekhez haſonlo éberek vā-
ak birodalmaba, Kiknek ſemmi eſe ſemmi okofagok csak

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

